

“Sosyalizmde ısrar, insan olmakta ısrardır”

YURTSEVER GENÇLİK

2 Aylık İdeoloji ve Kültür Dergisi

| Sayı: 22

| Mart/Nisan 2023

BU SAYIDA

- 02 Newroz Kahramanlık Şehitlerimiz
Önder Apo
- 06 Düşmandan İntikam Almak Boyun Borcudur
Baran Mawa
- 11 Genç Ruhlarımızla, Genç kalmalı, Genç Savaşmalı...
Axîn Mahîr Dicle
- 15 Mîlîtanê Rojên Dijwar; Şehîd Navdar Serhed
Rêhevalê wê ya Têkoşînê
- 19 Anlaman ve Hissin Yarattığı İnsan; Önder Apo
Ali Haydar Kaytan
- 24 Bi Agirê Newrozê Êmê Azadiyê Teqez Bînin
Nucan Serdoz
- 28 Tarih Bilinci Bugünü Çözmemizin En Temel Yöntemidir 11
Duran Kalkan
- 31 Kürt Gençliği Serhildanı Geliştirecek
Baz Mordem
- 35 Hakiki Mutlu Son!
Nurhak Boran
- 37 Gelo Ez Dikarim Şer Bikim?
Rûbar Sîba
- 40 Newroz Penaseya Bihara Azad ya Gelan e
Melsa Botan
- 46 Çend Enstrûmanên Kurdî
Yurtsever Gençlik

Bizi Takip Etmek İçin
Kutucuklara tıklayın

EDITÖRDEN

NEWROZ ATEŞİ HER YERİ SARACAK!

Değerli Yurtsever Gençlik!

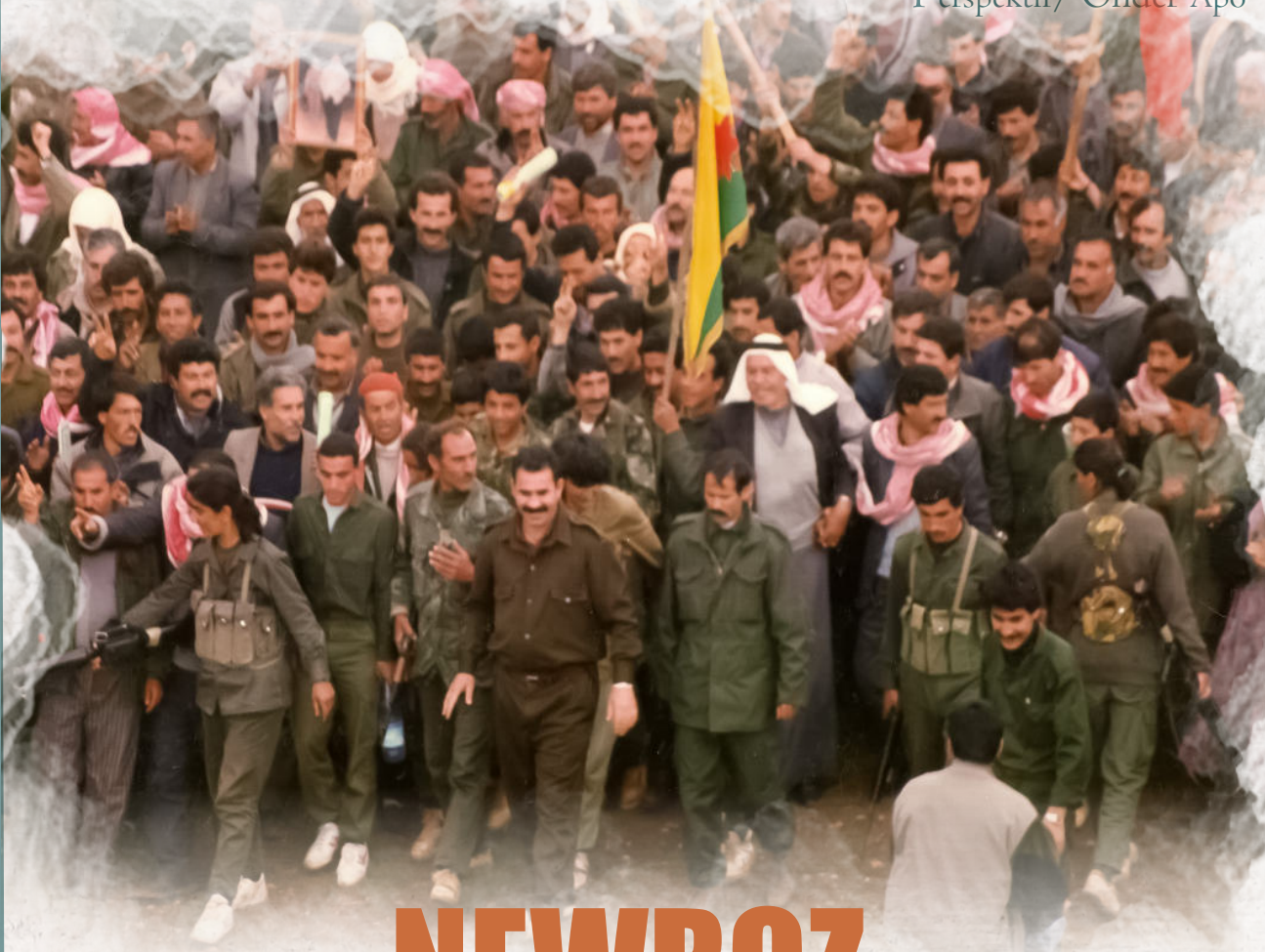
Yeni bir 8 Mart, yeni bir Newroz yeni bir 4 Nisan... Her yıl bir öncekinden anlamlılaşan, değer kazanan bu tarihler insanlık onurunu savunan herkes için bir dönüm noktası. Amerika Chicago'da yakılarak katledilen kadın işçilerin direniş mirası bugün dünya kadınları tarafından devam ettiriliyor. Demirci Kawa'nın gürzü bugünün zalim Dehaklarına karşı Kurdistan Özgürlük Gerillalarının ellerinde can buluyor. 4 Nisan küllerimizden doğduğumuz zamanın ilk anı oluyor.

2023 yılında da 8 Mart'tan Newroz'a, Newroz'dan Kahramanlık Haftası'na ardından karşılayacağımız 4 Nisan, yani Önder Apo'nun doğum gününe kadar direnişi yükseltme zamanıdır.

Yurtsever Gençlik Dergisi olarak bizler de bu sayıda direnişi, serhildanı, dirilişi, yaşamı ele alan yazıları sizler için derledik. Şimdiden bütün Kurdistan gençliğinin dirilişin simgesi olan ve PKK ile daha bir anlam kazanan Newroz Bayramı'nı kutluyor, bu Newroz serhildan Newroz'u olsun diyoruz.

Bizi okuyun Bizi Tanıyın
Genç Başladık Genç Başaracağız!

Editör

NEWROZ VE KAHRAMANLIK ŞEHİTLERİMİZ

Mazlum Direnişçiliği Partinin Büyük Ruhudur

Yaşamda yeni günün dirilişini temsil eden Newroz şehitleri üzerinde de biraz durduk. Bizim bazı değerli yoldaşlarımız böylesine yaşamsal bir ölümle bugüne karşılık verdiler. Mazlum yoldaşın şهادetini de az-çok anlamlandırdık. Mazlum yoldaşın Newroz şe-

hadetinde gerçekleşen şeyin büyük bir teslimiyete, o vahşet döneminde özellikle umudun o son kırıntılarının da alınıp götürülmesinde, namuslu ve onurlu yaşam olanağı tümüyle elden çıkartmaya, bunun için gerçekleşen son derece vahşi saldırıya karşı kendi kişiliğinde bitebilecek en son direnme hamlesiyle karşılık

vermek olduğunu, böyle bir anlamının bulunduğunu ortaya çıkardık. Müthiş bir karanlık içinde bir kibrit çöpünü aydınlık gerekçesi yapmak, yaşamın korkunç bir biçimde teslim alınmak istenmesine karşılık kendini böyle feda ederek yaşam için böyle iddia olmak, iddia olarak varlığını sürdürmek çok önemliydi ve bu gerçekleştirilmiş oldu. Çünkü o haliyle yaşamı daha fazla götürmek mümkün değildi. Öyle bir baskı, öyle bir vahşet var ki, özgür bir yaşamın, namuslu ve onurlu bir yaşamın sözü olabilmek ancak böyle bir eylemle mümkündü. Dedğim gibi, Mazlum yoldaşın şahadetinin bu gerçeği ifade etmesi çok önemlidir ve bunu anladığı ortaya çıkıyor. O, ideolojimizi iyi bilen bir arkadaşımızdı. Partimizi ruhundan tanıyan ve öyle kalmaya büyük özen gösteren gerçekten görkemli bir kişilik. Bu anlamda bu kişilik tam bir PKK oluyor; PKK'nin yaşam sözü, onun zirvesi oluyor.

Şimdi en son bu Newroz şehitlerimiz var. Biz Zekiye Alkan'ın şahadeti üzerine de bir değer -

için çelişkide olduğu söyleniyor. Bir kadın çelişkisini, özgürlükle düşkünlük arasında bir durumu yoğunca çözmeye çalıştığını söyler ki, anlamlıdır. Biraz da bu kişilikler böyle direnişler ortaya koyabilir. Çelişkisi olmayan kişiliklerin anlamlı direnişlere öncülük edebileceklerini sanmıyoruz. Zekiye yoldaşın bir özgür kadın olmaya çalıştığı, fakat bunu başaramadığı, sıkıldığı, buna öfke duyduğu ve adeta böyle sürüp gittiği, tam da bu süreçteyken böylesine bir eyleme kalkıştığı söylenir. Bizim için bu daha anlamlıdır. Zaten rahat ve kendinden emin olan bir kişi büyük eylemliliğe giripemez. Kendi halinden memnun, kendine tutkun birisi kesinlikle böyle bir eyleme kalkışamaz. Kadın özgürlük arayışı önemlidir. Bu başlama- dan da zaten öyle bir eyleme kalkışmak, ona cesaret etmek bile mümkün değildir. Fakat tam çözüme gidememe de anlayışla karşılanmalıdır. Çünkü özgürlük

Zekiye Alkan: Her Türlü Köleliğe En Büyük Tepkidir

lendirme yaptık. Bu da Diyarbakır'da oluyor. Bu şahadetin de Mazlum'un şahadetiyle bağlantısı açıktır. Mazlum nasıl zindanda partiye dayatılan teslimiyete karşı büyük bir eylem ve şahadetiyle bunun bir zaferi oluyorsa, Zekiye Alkan'ın direnişi de Diyarbakır genelinde dayatılan, bu temelde de bütün Kürdistan'a ve Kürt halkına dayatılmış olan sinmişliği, korkuyu ve çaresizliği gidermek oluyor. en azından onunla bağlantısını kurarak, kendini böyle direniş durumuna taşımak istiyor. Bu yoldaşımız hiç şüphesiz ortama dayatılan bütün çelişkileri en yoğun biçimde de yaşayabilirdi. Bu arkadaş

savaşımını, onun eylemini daha örgütlü yapar, daha planlı geliştirir. Ama yine de büyük bir eylem, büyük bir özgürlük tutkusu olmak istiyor. Bunu da öyle bir Newroz'da Diyarbakır surlarında kendisini meşale gibi yakarak ilan ediyor. Yine anlamlı olduğu söylenebilir. Kadın olması daha anlaşılırdır. Çünkü insan ancak böyle yoğun bir çelişkiyi yaşamakla bu cesarete ulaşabilir. Mazlum yoldaşın gerçeğinde de bu var. O parti ruhu oluyor, partinin büyük direniş ruhu oluyor. Orada artık bir insan vardır, kadın veya erkek olması da hiç önemli

değildir. Orada en büyük insanın direnişi, onun büyük eylemi söz konusudur. Bir kadın olarak da çelişkilerini anlıyoruz. Bir kadın olarak çelişkiyi duymak, özgürlük arayışı içinde olmak, gerçekten büyük bir zorlu sürece girmek demektir. Bir yandan bir kadın köleliğinin iğrenç durumunu bilince çıkaracaksın, diğer yandan özgür yaşam tutkuların gelişecek; bu korkunç bir zorlamayı beraberinde getirir. Gerçekten biz bunu da epeyce açmaya çalıştık. Benim anlayışıma göre köle bir kadının, bizim toplumsal koşullarımızda, Diyarbakır koşullarında köle bir kadının bilince dönüşümünü, özgürlük yaşamına doğru yol almasını görmek, böyle çelişkili duruma kendinde bir yer bulmuş olmak kesin olarak PKK'nin etkilemesiyle olabilir. Zaten o dönemde PKK'nin etkisi Diyarbakır'ı sarmıştır. Zindanın sarması var, gerillanın sarması var, gençliği sarmıştır. Kadın özgürlük çabaları da biraz anlaşılır oluyor sanıyorum. İşte böyle bir kişiliğin bütün bu faktörlerden etkilenmesi söz konusu oluyor. Belli bir bocalaması var, başka türlü mücadele etme istediği de var, edebilir de. Ama o bu biçimini tercih ediyor. Kendine göre planlı, kendine göre anlamlı bir eylem.

etkiler. Newroz'lu günler de yine hızlı ve yoğun yaşanır. Belli ki burada kendisini özgürlük savaşımına müthiş vermek ve bir şeyler yapmak istiyor. Fakat bunun teorik gücünü fazla bulamadığı ve pratik geliştirme olanağını yakalayamadığı için, yani bir yerde tutkusu teorisi ve örgütlülük düzeyini aştığı için, buna karşılık bir şeyler yapmaya ahdedtiği için, farklı bir eyleme yöneliyor. Orada kitlemizin içinde yaşadığı utanç verici koşullar, kendi ailesindeki zor koşullar, kendisinin özgürlük ve özgür yaşam anlayışıyla bağdaşmayan alçaltıcı ve yaşam koşulları Newroz'un o dirilticiliği ve çekiciliğiyle birleşince, böyle bir meşale eylemi ortaya çıkıyor. Mümkündür, böyle bir ruhta böyle bir cesaret ve ardından böyle bir eylem ortaya çıkabilir ve çıkıyor da. Bu eylemi anlamlı bulduğumuzu söyledik. Bu şahadetin metropol kitlemizi aydınlattığı, düşkün yaşam koşullarındaki yüzlerce kişiyi savaşıma çektiği, onlara dayatılan mezarı deldiği, metropol halkımızın kendine getirilmesinde ve ülkeye taşırılmasında bir kaldıraç ve köprü rolünü oynadığı daha çarpıcı görülmüştür. Mesaj bu anlamda meşale değerinde kendini kanıtlamıştır.

Bir komuta

Rahşan Demirel: Metropol Kitlemizin Ülkeye Taşırılmasında Bir Köprüdür

Bir direniş, İzmir kalesinde kendini yakma olayı var. Rahşan Demirel adında çok genç bir Kürt kızının direnmesi var. Oraya taşırılmış bir Kürdistan'ın Mardin gerçekliği var. Yurtseverlik zaten etkili. Bu genç kızda bir yandan savaş ve özgürlük tutkusu mevcut, ama öte yandan oldukça zayıf. Örgütsel savaşım gerçeği

gücü olmayı kanıtlamıştır diyorum. Çünkü yüzlerce kişiyi yürüttü mü, o bir komutalık rolü oluyor. Özellikle kadına ilişkin olarak çok sayıda katılıma yol açması, neredeyse erkek sayısından daha fazla bir kadın katılımına yol açması, onun kadın özgürlüğüne de büyük bir katkı, bunun komuta ve ordu gücü olduğunu gösteriyor.

Berivan ve Ronahi Yoldaşlar Devrimci Militanlığın Özüdürler

Son olarak Avrupa'daki Newroz şehitlerimiz var. Bunların üzerinde biraz daha durulmaya değer. Berivan (Nilgün Yıldırım) ve Ronahi (Bedriye Taş) yoldaşlar, bu Kürdistan kızları anlamlı mektuplar bırakmışlar. Ben bazı röportajlarına da tanık oldum. Yine herhalde epeyce mektupları, bazı değerlendirmeleri ve raporları da vardır. Bazılarını biz de gördük. Bu arkadaşlar anlamı hayli büyük olan mektuplar bırakmış oluyorlar. Büyük saygı duymamak gerçekten mümkün değil. Oldukça bilinçli ve hem de çarpıcı değerlendirmeleriyle dolu dolu yaşadıkları anlaşılıyor. Eylemlerini de öyle planlıyorlar ki, başarısızlığa yol açmayacak kadar güçlü, kendini yitirmeyen, kesin sonucu önceden planlanan bir eylem ancak bu kadar olabilir. Kendini cayır cayır yakmayı böyle planlayabilmek, bir başarısızlık olasılığını bile ortadan kaldırmak için başkalarının gelip de ateşi söndürebilecekleri bir alanı seçmemek, kendilerinin ne kadar planlı ve sonuç alıcı olduklarını gösteriyor. Eğer şehitlere bağlı olacaksak, böyle kişiliklerin birazcık çözümlemesini ve çözümlenmiş olan bu kişilikleri doğru anlamalıyız. Başka türlü onların büyüklükleri anlaşılamaz. Kendinize başka türlü yiğit kadın ya da erkek diyemezsiniz. Nitekim ben de bazı değerlendirmeler yaptım. Benim de son bir-iki yıl içinde kadın özgürlüğüne ilişkin olarak yaptığım değerlendirmeler var. Bu yoldaşlar özellikle bu değerlendirmelerden çok etkilenmişler. Veya onları kendi kişiliklerinde çözümlemişler. Bu yönüyle beni de yakından ilgilendirir. Bir yerde kadın özgürlük hareketinin öncüleri oldu. Böyle özgürlük arayışının günlük tutkusu içinde olmak, cinsellikte böyle tek doğru çözümlemeye

ulaşabilmek, bu temelde gericiliği yargılamak, emperyalizmi yargılamak, militanlaşmayı yargılamak, bizim bu son yıllarda en çok peşine düştüğümüz ve sonuç almaya çalıştığımız konulardır. Bu konularda en etkin davranışı, en makul ve doğru olanı, en doğru tavrı göstermek demektir. Bunlar onun şehitleri oluyorlar, kadın özgürlük militanları oluyorlar. Bu yönüyle değerleri hayli yüksek diye düşünüyorum. Kesinlikle hakkını vermek gerekiyor. Bunlar yaşamı anlamayan yoldaşlar değil, yaşamı en iyi anlayan yoldaşlar oluyorlar. Yaşamın baharında, böyle pırlanta gibi yaşamakla yüz yüze olan kişilikler oluyorlar. Açık, değerlendirmeleri karşımızda. Yaşları çok genç. Biliyorsunuz Avrupa'da yaşamın her türlüyle gün gün, saat saat karşı karşıyalar. Buna karşı Avrupa'da böyle bir eylemi gerçekleştirmek, gerçekten benim bile değerini tarif etmekte güçlük çektiğim bir büyüklüğü temsil etmekte olur. Ki PKK'nin büyüklüğünde bunları bulmak zor değil. PKK'nin böyle binlerce şehidi var. Çok iyi biliyorum, teslim olmamak için yaşamını adayanlar arasında en başta genç kızlarda böyle bir direnme olayı var. Zaten Newroz şehitlerinde de ağırlık onlardadır. Yine bunun gibi en zor koşullarda teslimiyete karşı binleri aşan direnişçi de var. Ama bu kadar çarpıcı olanına, hem de bilinçli ve planlı temsilcisi olanına da bu yoldaşların şahsında rastlıyoruz. Onlar bizi güçlendiriyorlar. Fakat bizim gerçekleştirdiğimiz eylemlilik de kesinlikle onların yolunda yürüdüğümüzü gösteriyor. Mücadelemizin özü bunu gerçekleştiriyor. Bu temelde onları yalnızca bir günde değil veya böyle sıkça anma günlerinde de değil, her an yaşamımızda ve mücadelemizde anlamlı kılarak anıyoruz ve yaşıyoruz.

DÜŞMANDAN İNTİKAM ALMAK BOYUN BORCUDUR

Değerli Yurtsever Gençlik!

Varlık ve özgürlük mücadelemiz açısından karanlık bir dönemi barındıran, Önderliğimiz üzerinden geliştirilen uluslararası komplonun yıldönümü şubat ayını geride bıraktık. Tarihten günümüze kadar büyük direnişlere tanık olmuş ve günümüzde de Kürt Özgürlük Hareketi öncülüğünde destanlarla dolu Mart ve Nisan aylarına giriyoruz. Öncelikle 15 Şubat Komplosu karşısında "Güneşimizi Karartamazsınız" şiarı ile Önderliğimiz etrafında ateşten bir çember kuran Şehitlerimiz şahsında özgürlük mücadelemizin bütün şehitlerini saygı ve minnetle anıyoruz. Böylesi bir süreçte Bakûrê Kurdistan merkezli yaşanan büyük felaket niteliğindeki

depremde on binlerce insanımızı kaybettik. Yaşadığımız bu felaket bizleri derinden sarsmıştır. Halkımızın acılarını derinden paylaşıyor; yaşamını yitirenleri anıyor ve halkımıza başsağlığı dileklerimizi iletiyoruz. Halkımızın büyük acılar çekmesine yol açan talancı ve sömürgeci sistemden ve bu acı durumu fırsat bilerek büyük bir katliama dönüştüren soykırımcı zihniyet ve sistemden mutlaka hesap soracak bir mücadeleyi geliştireceğimizin sözünü veriyoruz. 17 Nisan 2022 tarihinde başlayan soykırımcı saldırılar kısa sürede sonuç almak istemişse de Kahraman Gerillanın buna karşı göstermiş olduğu destansı direniş ile saldırıların yıl dönümünü karşılamaktayız.

Böylesi yoğun ve çetin bir mücadele sürecinde yurtsever gençlik olarak büyük sorumluluklarla karşı karşıyayız. Her şeyden önce bilmemiz ve mutlaka sorumluluklarımızı yerine getirmemiz gereken en önemli husus, Önderliğimiz şahsında dayatılan komlodur. 24 yılı geride bırakıp 25'inci yılına girdiğimiz kompo bugün ağır işkence koşullarında büyük bir tecrit, izolasyon ve baskı

her yönüyle büyütme ve sonuç alın-caya kadar kesintisiz bir eylemsellik içerisinde olmak yurtsever gençliğin en öncelikli görevidir. Tüm çalışmalarımızın ve yaşamımızın merkezine mutlaka bunu koymak durumundayız. 'Güneşimizi Karartamazsınız' fedailiğinin son halkaları olan Mehmet AKAR ve Veysi TAŞ'ın eylemleri bize sorumluluklarımızı hatırlatan ve göreve çağıran

“Her şeyden önce öncelikli görevimiz Önderliğimiz üzerindeki ağır işkence sistemini kırmak”

rejimiyle derinleştirilerek sürdürülmektedir. 2 yıldır Önderliğimizden hiçbir şekilde haber alınamamaktadır. Sağlık ve güvenlik boyutunda ciddi endişeler söz konusudur. Bu asla kabul edebileceğimiz bir durum değildir. Bizler Kurdistan'ın yurtsever gençliği olarak her şeyden önce öncelikli görevimizin Önderliğimiz üzerindeki ağır işkence sistemini kırmak, uluslararası komployu boşa çıkartmak, Önderliğimizin fiziki özgürlüğünü sağlamak olduğunun bilinciyle hareket etmeliyiz. 4 Nisan'a doğru giderken ne pahasına olursa olsun, Önderliğimiz üzerinde yürütülen işkence sistemini parçalayacak mücadeleyi geliştirmek,

talimat olmuştur. Yurtsever bir genç olan Memet AKAR yoldaşın: “Umarım eylemim doğru anlaşılır ve herkes üzerine düşen sorumluluğu yerine getirir” sözü bizler açısından sorumluluklarımıza sahip çıkma çağrısıdır. Şüphesiz benzer bir eylem tarzı olmamalıdır. Özgürlük hareketimizin belirttiği gibi bazı eylemler bir defaya mahsustur, çağrı niteliğindedir; suskunluğa, normalleştirmeye, pasifliğe karşı bir uyarı eylemidir. Kesinlikle böyle anlamak, en yakıcı temelde hissetmek ve gereken sorumluluğu yerine getirmek gerekiyor. Bu da Önderliği okuyarak, anlayarak doğru bir bilinç edinme temeline örgütlü bir mücadeleyle düşmana

yönelen bir eylem tarzıyla olmalıdır. Bu bilinçle, öncelikle bir kez daha komplocuları ve işbirlikçilerini kınarken; karanlık yüzlerini açığa çıkartarak hesap soracak ve büyük bir intikam mücadelesi yürüteceğimizi, sorumluluklarımızı mutlaka yerine getireceğimizi belirtiyoruz.

Değerli Yurtsever Gençlik!

Pazarcık ve Elbistan merkezli gelişen deprem şu anda esas gündemdir. Depremi yaşattığı trajedik durumun vahameti ve yıkıcı sonuçları halkımız

etmeye zorlandı, Çocuklarımız “devlet sahip çıkıyor” adı altında aynen Dersim 38’de olduğu gibi tecavüzcü devletin tarikatlarına, çetelerine peşkeş çekilmekte halkımız topyekun bir soykırım politikasına maruz bırakılmaktadır. Bu duruma karşı 24 saat halkın yanında, çadırlarında, açsa onunla aç kalmak, açıktaysa onlarla açıkta olmak, her şeylerini paylaşmak, gönüllerine ve yüreklerine girerek her türlü acılarını teskin etmeye çalışmak ve her türlü yardımı sağlayabilmek en temel görevdir. Düşmanın depremle oluşan koşulları alçakça bir

“Köy köy, şehir şehir halkımızla ilgilenmeli, hem insanların yaralarını sarmalarına yardımcı olmalı hem de bu faşistlerin ipliğini pazara çıkarmalıyız”

için

çok ağır olmuştur.

Son

yaşanan deprem bir kez daha göstermiş ve ispat etmiştir ki halkımıza dönük hiçbir şey tesadüf değil, normal, sıradan gelişmemekte, muhakkak altında tc faşist soykırımcı sömürgeci devleti çıkmaktadır. İçinde bulunduğumuz dünya gerçekliğinde ve sistemin elindeki teknik düşünüldüğünde depremlerin tetiklenmesi bile olmaz bir seçenek değildir. Bizim elimizde bunlara ulaşacak bilgiler yoktur fakat soykırımcı faşistlerin depremden sonraki uygulamaları bu düşmanın her türlü kirliliğe çevirebileceğini bir kere daha göstermiştir. Bunları siz de yakından izliyorsunuz. Bakur’da şimdiye kadar halkın ve gençliğin içine girmiş olduğu dayanışma ve aktivite bir düzeye ulaşmıştır. Takip ettiğimiz kadarıyla bir seferber olma durumu vardır. Bunu olumlu buluyoruz. Çalışmaların daha da geniş devam etmesi önemli olacaktır. Tc’nin Kürt düşmanlığı öyle bir düzeydedir ki depremi bile soykırım politikalarını sonuçlandırmak için kullanmaktadır. Kurtarılabilecekler ölüme terk edildi, halkımız evini yurdunu terk

biçimde halkımıza karşı kullanmasına kesinlikle müsaade etmemeliyiz. Her bir insanda bu insanlık ve Kürt düşmanlarına karşı öfke ve nefret geliştirilmesi için çalışmalıyız. Zaten yaşanan gerçekliklerin ifade edilmesi bunları anlaşılır kılmaya yeterdir. Bunun için ulaşılmadık insan bırakmamalıyız. Çok planlı bir biçimde örgütlenerek köy köy, şehir şehir halkımızla ilgilenmeli, hem insanların yaralarını sarmalarına yardımcı olmalı hem de bu faşistlerin ipliğini pazara çıkarmalıyız. Eğer iyi çalışılırsa bu süreçte örgütlü kılınmayacak insan yoktur. Bu depremin enkazının altında esas olarak Erdoğan-Bahçeli faşistleri bırakılmalıdır. Bunun için özellikle her bir çalışan, her bir arkadaş gittiği her yerde bir örgütçü olduğu kadar bir basıncı gibi de çalışmalı, insanların öfkelerini yansıtmalı, faşist rejimin Kürt ve Alevi düşmanlığını teşhir edecek videolar çekerek tüm dünyaya yayılmasını sağlamalıdır. Düşmanın OHAL ilan etmesinin altında bu kepezeliklerinin açığa çıkarılması amacı yatmak-

tadır. Bu bilinçle tüm vicdanlı insanlığın öfkesini faşizme yöneltmeliyiz. Özellikle çocukların kaçırılarak el konulması ve tecavüzcü politikalarına alet etmeleri konusunda kıyamet koparmak gerekir. Özcesi depremle beraber gençlik hareketi olarak üzerimize düşenleri yerine getirmeli, düşmanın politikalarını boşa çıkaracak bir akılla çalışma yürütmeliyiz. Sadece gidilip insanların yanında olalım ile sınırlı kalmamalıdır. Mesela mücadelemizin başından beridir düşman bu alanları mücadelemizden kopartmak için her türlü özel psikolojik savaş politikasını uyguladı. Şimdi bu depremle bir diğer hedefimizde bu alanlarda örgütlü bir güç haline gelmek olmalıdır. Bu düşmana karşı ayakta kalıp kendini var etmenin tek yöntemi sürekli kendini daha büyük örgütlü bir güç haline getirmektir, bu süreci de bu temel perspektifle ele almalıyız.

Değerli Yurtsever Gençliği!

Varlık ve özgürlük mücadelemizde görkemli direniş ve mücadele destanlarıyla dolu yeni bir sürece giriyoruz. Mart ve Nisan aylarına girerken mutlaka tarihi sorumlulukla öncülük görevlerimizi yerine getirmemiz gerekiyor. Bilindiği gibi dünya emekçi kadınlarıyla sembolleşen ve kadın özgürlük mücadelemizle anlamlı bir direniş ve mücadeleye dönüşen 8 Mart sürecine giriyoruz. Bin yıllardır egemen iktidar erkekliğin yarattığı köleliğe karşı özgür kadın ve özgür erkeklerle özgür toplumu yaratma savaşı veriyoruz. Akp-Mhp faşist hükümetinin kadınlara ve kadın mücadelesine bu kadar tahammülsüz olması, kadının oynadığı rol ve geliştireceği özgür ve onurlu yaşamdan korkmasındandır. Kürt kadını bugün büyük bir uyanışa, bin yılların köle zincirlerinin kırılmasına, köhnemiş eril, cinsiyetçi, despot zihniyetlerin yıkılmasına, yeni özgür bir yaşama dünya çapında öncülük etmektedir. 'Jin jiyan azadi' sloganı insanlığın temel özgür yaşam

perspektifi olmuştur. 8 Mart artık Kürt kadınlarının yürüttüğü mücadele ile yeni bir anlam kazanarak evrensel bir gerçeklik kazanmıştır. Yurtsever gençlik olarak üzerimize düşen öncülük sorumluluğuyla İran diktatörlüğüne karşı Rojhilatlı kadınların öncülüğünde gelişen ve dünyayı etkileyen serhildan ruhuyla 8 Mart'ı karşılamak gerekiyor. 8 Mart'ı, 21 Mart direniş bayramı Newrozla bütünleştirerek kesintisiz bir direniş ve mücadele geliştirilmeli, sonuç alınca kadar bu sürece yaymalıyız. 21 Mart NEWROZ direniş bayramına giderken tarihsel rolüne denk bir mücadeleyi sergilemek yurtsever gençliğe düşmektedir. Bilindiği gibi Newroz zulme başkaldırıdır. Zalimlerden hesap sorma, intikam alma günüdür. Zalim Dehak'a karşı Demirci Kawa'nın direnişinin başarıya ulaştığı gün olmaktadır. İşkenceci Esad Oktay'a karşı çağdaş Kawa Mazlum DOĞAN'ın büyük eylemiyle yeniden anlamına kavuştuğu gündür. Bir Newroz halkı olan Kürt halkının zalimlere karşı direnişiyle bütün halklara armağan ettiği, anlamlı kıldığı özgür ve onurlu yaşamın direniş bayramıdır. Newroz'u bu temelde ele almak ve karşılamak gerekiyor.

Bilindiği gibi 21 Marttan 28 Marta kadar olan süreç özgürlük mücadelemizin tarihine kahramanlık haftası olarak geçmiştir. Büyük komutanımız Egid (Mahsum KORKMAZ) şahsında Kürdistan'ın yiğit evlatlarının nasıl bir kahramanlık sergilendiğinin sembolleşmesidir. Dayatılan köleliğe ve teslimiyete karşı yiğitleşmenin, inkara, imhaya, soykırıma karşı gerillalaşmanın, soykırımcı düşmandan intikam almanın zirveleştiği zamanı ifade etmektedir. Kahramanlık haftası sonrasında Kurdistan da bir güneş gibi doğan ve insanlığın umudu olan Önder Apo'nun doğum günü olan 4 Nisan karşılayacağız. Bizler ve bütün insanlık için özgür ve onurlu bir yaşam felsefesi yaratan Önderliğimiz şahsında yeni bir doğuşun gerçekleştiği gündür. Önderliğimiz şahsında yeni bir yaşam filizlendi. Kadınların, gençlerin halkımızın ve

bütünen insanlığın kökleri üzerinden yeniden doğuşunu müjdeleyen gündür. Önderliğimiz şahsında bugün İmralı'da uygulanan tecrit ve işkenceyle halkların geleceğe dair umutları bitirilmek isteniyor. Komployu mutlaka bu temelde anlamak gerekiyor. Önder Apo'nun büyük emeği, eşsiz direnişi ve mücadelesiyle Kürt halkı şahsında yeniden fizizlenen özgür kadın, özgür erkek, özgür toplum bugün evrenselleşen bir gerçeklik halini almıştır. 4 Nisana doğru giderken Önderliğimizin fiziki özgürlüğünü sağlayacak büyük bir mücadeleyi her yönüyle mutlaka sergilemek başta Kürdistan Yurtsever Gençliğinin ve tüm insanlığın bir vazifesi olmaktadır. Önderliğimizin komployla yüz yüze kalmasının bir nedeni de, Önderliğin Gençliğe dair taşıdığı kaygıdan kaynağını almıştır. Bu durumu Önderlik, Demokratik Uygarlık savunmasında şu sözlerle dile getirmektedir: "Diğer bir çıkış yolu Kürdistan dağlarına ulaşmaktı. Daha çocukluk yıllarında bir ismim de 'Dînê Çolê' idi. 'Dağ Delisi' anlamına gelir. Fakat iki

gençlerdir. Özgürlük devrimimiz bugün dünyanın her yerinde etkisini en güçlü şekilde hissettirmektedir. Bu devrimi zafere taşıyacak olan da şüphesiz Bakur'dur. Bakur gençliğinin bu süreçten gerekli dersleri mutlaka çıkarması gerekir. Böyle bir düşmanla asla yaşam olmaz. Buna inanmak ve gereklerini yapmak gerekiyor. Halkımıza, değerlerimize bu kadar pervasızca saldıran düşmana karşı başkaldırmak ve intikam almak bir boyun borcudur. Depremde de bir kez daha açığa çıktı ki Bakurê Kürdistan ve Türkiye halklarının da artık bu despot iktidara tahammülleri kalmamıştır. Doğru bir öncülük, örgütlü bir mücadele, kolektif bir çalışma büyük gelişmeler yaratacaktır. Halkın kendi kendisini yönetmesi için toplumsal refleksin büyütülmesi şarttır. Mevcut durumda devlet hiçbir yerde yoktur. Her yerde halk kendi yaralarını sarmaktadır. Halk "faşist devlet bize karışmasın, biz başka bir şey istemiyoruz" demektedir. Gençliğin, halkı örgütlemesi, yaralarını sarması için dayanışması ve acılarını

"Kesinlikle faşist çetelerin halkımıza el uzatmasına, halkın bulunduğu alanlara yaklaşmasına bile izin verilmemesi gerekiyor"

etmeni hesaplamam bu yolu ikinci plana düşürüyordu. Dağda, ülkede bulunacağım yörenin en ağır şekilde bombalanmasının kaçınılmazlığı, bunun halk ve yoldaşlar üzerinde yaratabileceği tahribatların yanı sıra ilişki darlığı dikkate alındığında, böyle bir durumda sadece askeri yolda yoğunlaşma ve tümüyle askeri yola sapış kaçınılmazdı. Öte yandan gençliğin inanılmaz eğitimsizliği ve kendilerini mutlaka eğitime gereği beni dağa çıkıştan alıkoyuyordu."

Değerli Yurtsever Gençlik!

Görüldüğü gibi önümüzde her günü destanlarla dolu bir süreç var. Sürece öncülük edecek temel güç şüphesiz

paylaşması, halkımız yaralarını sarana kadar yanlarında olması, halkımıza karşı geliştirilen tüm saldırılara karşı halkımızın öz savunmasını alması gerekmektedir. Kesinlikle faşist çetelerin halkımıza el uzatmasına, halkın bulunduğu alanlara yaklaşmasına bile izin verilmemesi gerekiyor. Geline aşamada başta üniversite gençliğinin ve tüm yurtsever Kürdistan gençliğinin böylesi tarihi bir sorumlulukla karşı karşıya olduğunu bilmesi ve bu bilinç ve duyguyla örgütlenen gençlik mutlaka zaferi elde edeceğine ve bu temelde katılacağına olan inancımızı belirtiyoruz.

GENÇ RUHLARIMIZLA GENÇ KALMALI GENÇ SAVAŞMALI VE GENÇ KAZANMALIYIZ!

Değerli Yurtsever Genç Kadınlar!

Özgürlük yürüyüşümüz sınırsız bir şekilde büyümekte ve binlerce, milyonlarca genç kadını bu kervana katılmaktadır. Her geçen gün mücadelecî ruh ve mücadelecî duruş yükseldikçe, evrenselleşen bir direnişi beraberinde getirmekte ve KADINI gerçek anlamına kavuşturmaktadır. Her anında direniş toplum-sallaştıkça evrenselleşmeye doğru yol almakta ve mücadelenin öncü gücü olan kadın kendi anlamı olan yaşama dönüşmektedir. Özel de Kahraman gerillanın göstermiş olduğu emsalsiz direniş kadına dair var olan bütün yargıları, kodlamaları yerle bir etmede ve kadınlar denilince artık yediden yetmişe akıllara ilk “yaşam ve özgürlük” gelmekte, “JIN JIYAN AZADİ” sloganı yaşamsallaşıp, anlamına ulaşmaktadır. Elbette bunu

var eden ve bu direnişin en önde öncülüğünü ve fedailiğini yapan şehitlerimiz olmaktadır. Zap, Avaşın, Metina’da gencecik yürekleri ile evreni kendinde barındıran ve evreni özgür bir yaşama dönüştüren tüm kahraman şehitlerimizi ve yine 8 Mart, 21 Mart ve 4 Nisan arefelerine yaklaşırken 8 Mart ile 21 Mart arasında bedenlerini köprü yapan, fedai çizgisini bizlere gösteren Semalar, Mazlumlar, Rahşanlar, Berivanlar ve en son karanlık çökmüş beyinlerimizi bedenlerine verdikleri ateş ile aydınlatan Veysi Taş ve Mehmet Akar arkadaşları saygı ve minnet ile anıyor ve biz genç kadınlara devredilen bayrağı zafer ile taçlandıracağımızın sözünü yineliyoruz.

Gerillanın tarih yazdığı bu süreçte, genç kadınlar olarak bütün alanları savaş mevzilerine dönüştürüp, düşmanı ayak bastığı, halkımızı, hareketimizi ve kadınları birebir hedef yaparak soykırımdan geçirmek isteyen düşmandan yaşamın her anında intikam almamız gerekirdi. Bizler yaşamı onlara zehir etmedikçe onlar yaşamın her anında halkımızdan intikam almaktadırlar. Genç kadınlar olarak yeni bir sürece girerken, önceki süreçte yapamadıklarımızın özeleştirisini veren bir konumda olmamız gerekir. Önderliğimiz İmralı işkence sisteminde yaşamın her anında bütün hücrelerine kadar genç kalmayı, başarmakta ve anı-anına düşmana darbe vurmaktadır. Genç kadınlar olarak öncülük rolünü bizlere vermesine rağmen, sürecin ruhunu yakalama zafer ruhu ile hareket etme de zayıf kaldığı gibi "Genç Başladık ve Genç kazanacağız"sloganımız genç kadınlarda bir slogan ile sınırlı kalmamalıdır. Bunun anlamı nedir, neden Önderliğimiz kazanmayı gençlik ile özdeşleştirmektedir. Madem kendimizi genç kadın kimliği ile tanımlıyoruz, o zaman buna göre yaşamak bizim için bir tercih değil, zorunluluk olarak ele alınmalı. Buna göre yeni süreci bir bütünlük özeleştirisi verme yılı olarak ele almalı ve özgürlük yürüyüşünde faşizmi yerle bir edip, inşa görevlerimizi yerine getirmeli ve Önderliğimize cevap olmalıyız. Yaptıklarımız elbette küçümsenecek çalışmalar değil, emek verdikçe sahiplenme ve aidiyet duygusu gelişmektedir. Fakat önemli olan genç kadınlar olarak yaptıklarımızın sonuca ulaşması ve zaferi beraberinde getirmesidir. 50.Önderlik zafer yılında bunun adımları atılmış olsa da sistem alışkanlıkları, bireysel arayışlar, bireysel yaşam tarzı ve bencilliğin hayallerimizi bile nasıl ele geçirdiğini görmemiz gerekir. Kürt kadınları ve mücadeleci yurtsever genç kadınlar olarak günümüze kadar gelen mücadele çizgisinde kendi payımızda olmalıdır. Ahlaki politik toplum yaratılmadan, kadın özgürlükçü bir yaşam oluşturmada var olan rant sistemi ve faşist

sistemin kırımdan başka bir şey getirmeyeceği kesinleşmiştir. Ardımızda bıraktığımız döneme bir bakalım faşizmin her alana bu kadar girmesi, her gün tutuklama, işkence, ajanlaştırma, asimile etme, halkımıza saldırması, şehit arkadaşlarımızın kemiklerini ailelerine kargo ile göndermesi; bir poşetin içinde vermesi, Önderliğimiz üzerinde uyguladığı tecrit, Botan'da Serhat'ta çetelerinin genç kadınlara tecavüz etmesi ve binlerce örneğini verebileceğimiz yöntemlerin sorumluluklarımızı yerine getirmeyen tarzımızdan kaynağını aldığını bilmeliyiz. Bu gün yerine getirilmeyen her görevin düşmanı pervasız bir konuma getirdiğini görmeliyiz. Zamana bırakmadan anda yaratmalıyız. Yurtsever tüm genç kadınların toplumsal ahlak, toplumsal aşk ve toplumsal vicdan muhasebesini en doğru şekilde yapmaları ve bu dönemi vazgeçilmez görevlerimize çağrı dönemi, yarına bırakılmayacak çalışma, bir saat sonrasına bırakılmayacak öncülük görevleri ve bir saniyenin bile tüm toplumsal değerlerimizi kaybettirebileceği gerçeğine göre adım atma ve buna göre fetih ruhu ile hareket etme bilinci ile sürecin karşılanması gerekir.

Düşman gerçekliğini, yürütmüş olduğu özel savaş politikalarını görmemek kendine yabancılaşmanın ve kendine ihanet etme ile eşittir. Maraş, Semsur, Dilok, Amed, Hatay ve diğer alanlarımızda Kürdistan'da son süreçte yaşanan depremi sıradan ele alamayız. Doğal bir afet, kader ya da dizlerimize vurarak yaşanan katliam karşısında ağlayacak bir durumda değiliz. Özel de genç kadınlar olarak bunu bilince çıkarmalıyız. Halkımızın yanında olmak, acısıyla, sevinciyle hizmet etmek en temel yurtseverlik görevlerimizdendir. Ölümlerden, fermanlardan, katliamlardan, tecavüzlerden, işkencelerden geçmek bir KADER OLAMAZ. Ulusal kimlik ve inancımızdan kaynaklı nasıl bir soykırımdan geçirilmeye çalışıldığımız görülmeli ve düşman politikalarını teşhir etmeli ve hiç olmadığımız kadar

bu süreçte örgütlü gücümüz ile örgütlülüğü açığa çıkartmalıyız. Kürt kanına doymayan, enkaz altında bırakıp işkence ile öldüren, küçücük çocukların başına fetvalar verip tarikatlara kurban eden bir faşist zihniyet ile mücadele ettiğimizin farkında olmalıyız. Düşman bilinci oluşmadan, düşmanı bitiremeyiz. Bunu yapacak olan da genç kadınlardır. Üniversitelerden, liselere, mahalle gençliğinden, işçi genç kadınlara, sosyalist ve yurtsever genç kadınlardan bütün halkımıza kadar bu bilincin oluşturucusu ve örgütleyicisi olmalıyız. Şunu unutmamalıyız ki, yeni bir tarih yazılıyor, yeni bir süreç başlıyor ve düşmanı bitirmeye bu kadar yaklaşmışken bütün iliklerimize, hücrelerimize kadar hiç durmadan çalışmalıyız. Nasıl ki Zap'a, Metina'ya, Avaşin'e giren düşman kilitlenip yok olduysa, bizim de işgal edilen bedenlerimizden tutalım, zihniyetimize kadar, toprağımızdan tutalım, hayallerimize kadar büyük adımlar ve güçlü bir irade ile düşmanı söküp atmalı ve devrimci halk savaşı stratejisi ekseninde devrimci görevlerimize sahip çıkmalıyız.

Değerli Yurtsever Genç Kadınlar!

Faşizmin değirmenine su taşımayı bırakmalı, faşizm ile yaşamayı yaşamamızdan söküp

her türlü ahlaksızlık karşısında düşmandan korkmayan tünellerde savaşılan öncülerimize bakalım. Genç kadınlar gerillaya yaklaşmalı, gerilla ile bütünleşmeli ve "vur gerilla, vur" gibi sloganlar yerine şehir gerillacılığını geliştirip, düşman bir vuruyorsa bizim bin vuran konuma gelmemiz gerekir. Gerilla ile bütünleşen her genç kadın kendi gerçekliğinin, arayışına girmelidir. Faşizm ile barışık yaşamamanın bizi kendimize düşmanlaştıracak bilgelidir. Bu yüzden her genç kadının bunu bilmesi, buna göre yaşaması ve öncülük etmeyi temel görev olarak bilince çıkartması gerekir.

Yoğun ve direniş ile dolu bir sürece başlıyoruz. Önümüzde 8 Mart var ve bu 8 Martı genç kadınların en örgütlü dönemi olarak ele almalı ve bu örgütlü gücümüz ile Newroz alanlarını doldurup, yeniden doğuşun günü olan bu 4 Nisan'ı, özgürlüğü kazanma yılı olarak kutlamalıyız. Hem KJK'nin "Bi Jin Jiyan Azadî re Ber bi Şoreşa Jin" hamlesini hem de, TJA hareketinin 8 Mart planlaması için yapmış olduğu açıklama doğrultusunda genç kadınlar olarak, öncülük rolümüz ile bu hamle ve planlamaları sahiplen-

"Düşmanı bitirmeye bu kadar yaklaşmışken bütün iliklerimize, hücrelerimize kadar hiç durmadan çalışmalıyız"

atmalıyız. Devrimcilik kadının mayasıdır. Xwebûn olmak, jineolojik bir bakış açısına sahip olmak, kendimiz olmamızdır. Sorun olan genç kadınlar değildir, artık bunu bilince çıkarmalıyız, sorun genç kadınları bir sorun olarak gören anlayış ve zihniyetlerdedir. Kendimizi böylesi bir konumdan çıkartıp, bugün yönünü özgürlük dağlarına veren gerillalara bakalım,

meli ve deprem bölgelerimiz başta olmak üzere tüm alanlara akmalı ve bu süreci örgütlü bir duruş ile karşılamalıyız. 8 Mart alanlarına genç kadınları taşırmalıyız. Halaya duran her genç kadın örgütlenmeli, alana gelen her genç kadına öz benliğini, öz kimliğini, öz savunmasını, bugünün ne anlama geldiğini, toplumsal hafıza ve tarih bilincini verebilmeliyiz. Her

genç kadın bu süreçte birer Rahşan olmalı, Kurdê olmalı, Sema olmalı, Newrozlaşan Mazlum olmalı halaya duran dört-ler olmalıdır. Buna ulaşmak zor değildir. Önderliğimiz "Sınırsız gelişmek zordur, ama imkansız değildir. Ben İnsanın sınırsız gelişmesine inanırım" demektedir. Her genç kadında kendisinde bu potansiyeli ve öncülüğü

saldırıları azalmayacaktır, düşmandan umut bekleyen ve bu günlerde geçecek diyen anlayışların biz genç kadınlara kaybettireceğini bilmemiz gerekir. Hedef ve idealarımız büyüklüğünde başarının kesinleşeceğine inanmalıyız. Küçük düşünmek, sıradan ele almak, umursamamak zaferi getirmeyecektir. Zafer yürüyüşünde olduğumuz bu süreçte Önderlik ile bu yürüyüşün

yoldaşlığını yapmak ve yurtseverliğin sembolü olmak biz genç kadınların elindedir. Önderliksel

"Hedef ve idealarımız büyüklüğünde başarının kesinleşeceğine inanmalıyız"

görebilmelidir. Genç kadınlar gerilla ile bütünleştikçe, Önderliğin fikir ve felsefesini en temel ihtiyaç yaşam gerekçesi olarak gördükçe Önderlik hakikatine ulaşacaklardır. Bu ruh ile öncülük edilmeli ve Önderliğin fiziki özgürlüğü için topyekun seferberlik sürecine girilmelidir. Önderliğimizin doğuşu olan 4 Nisan'ı Önderlik ile buluşmanın zafer yılı olarak kutlamayı en temel görevimiz bellemeli ve buna göre her zamankinden daha fazla tüm sorumluluklarımıza sahip çıkmalıyız. Önderliksel doğuşun müjdeleyicisi olan bu 4 Nisan da Önderlik etrafında kenetlenen genç kadınlar olmalıdır. Gittikçe büyüyen bu savaşın kazananı bizler olmalıyız. Önümüzdeki süreçte düşman

doğuş Kürt kadını ile yetinmeden bugün dünyadaki tüm kadınlara nasıl ki esin kaynağı, kıblegâh olmuş ise sosyalist, emekçi işçi ve diğer tüm kadınlardan önce yurtsever genç kadınlar olarak bizlerin Önderliksel doğuşu kendi doğuşumuz olarak ele almamız ve var olma kaynağımızı yaşamsallaştırmalıyız.

Genç ruhlarımızla, genç kalmalı, genç savaşmalı ve GENÇ KAZANMALIYIZ..!

Navê Qod : Navdar Serhed

Nav û Paşnav : Davut Özsular

Cîh û Dîroka Tevlîbuyînê : 2014/Almanya

Dîroka Şehadetê : 2017/ Efrîn

Di gerdunê de dengê veda û di oxira jiyanekî rast û bi wate de wek qêrînek di guhê her kesên ku bi wîjdan jiyan dikin de ev deng hat bihîstin:

Ezim hêviya azadiyê, ezim dilopek ji deryaya evinê. Ezim ciwanek bê eman digirim li jiyanê, niştêcihekî kurdistanî me, lê hesreta gera li çiyayên kurdistanê û vegera welat wek êşekî her roj di damarên bedana xwe de dijîm. Rûkeniya li ser rûyê Solînan im, di serkêşiya govenda azadiyê de min ala serkeftinê girtiye destê xwe û li ser ezmanên welatê xwe de dihejînim. Bi Egid û Zîlan re di bihiştê welatê xwe de dixwazim bijîm û wekê berfînekî dilpak carekî din dibişkivim, dixwazim bi maneya heqîqetê bixemilînim her gavekî welatê xwe.

Heval Navdar yek ji lêgervanên heqîqetê ku di dibistana zanista jiyanê ya felsefeya Rêber Apo de bû xwedî zanebûna lêpirsina 'çawa bijîm? Ji bo çî jiyan bikim? Bi kî re jiyan bikim?' Bi van lêgerînên xwe re gava ber bi azadiyê kir hedefa xwe yê jiyanê û di sala 2014 de xwe bi PKK'ê re kir yek û bû yek ji tekoşînan ku zincîrên koletiyê diqetînin û li rûyê xwedayên maskeyên tarî didin. Ji bo ku ji nû ve rojê ronahî bike, berê xwe dide warê zayîna rojê, zayîna mirovahî û azadiyê.

Heval Navdar, yek ji sembola dilpakî, safbûn û xwezayîbûna welatê serhedê bû. Xwe sparte ew cewherê paqîbûn, xwezayîbûn, Kurdistanîbûna ku koka xwe jê digire. Wan taybetbendiyên bingeîn ji xwe re kire wek mertala li hember jiyanê kapîtalîzmê. Ruxmî jiyan kirina li Ewrûpa jî ji cewherê safbûn, paqîjî, xwezayîbûn û kurdistanîbûna xwe tu tiştê wî nekirî bû. Bi hest û zanebûna welat û welatparêziyê ku wek çîruskeke ji agir di dil û mêjiyê wî de bibû pêt ve, nikarîbu di nava qirêjahiya sistema kapitalîzmê ya ku mirov bê wate dihêle, ciwantiya xwe jiyan bike. Ji ber ku wateya rast ya heqîqeta jiyanê ciwantiyê di nava PKK de dît, berê xwe da kurdistanê û di çiyayên kurdistanê de di nava xweşîkbûna wê de dest bi fêrbûna elfebeya zanista jiyanê kir. Heval Navdar yek ji şoreşgerên ku dixwest her kêliya jiyanê xwe bi naskirina fikir û felsefeya Rêbertî re tijî bike bû. Bi taybet jî di aliyê jiyanî de xisleta wî ya xwedî layîqbûna tarzê jiyanê ya Rêbertî pir li pêş bû.

Ev di tarzê jiyanê kirina Heval Navdar de pir diyar bû. Ji dîsîplîna wî ya jiyanê bigre heya tarzê têkiliyên wî, ji uslubê wî bigre

A man with dark hair and a beard, wearing a military camouflage uniform, is sitting outdoors. He is looking directly at the camera with a slight smile. The background shows a concrete wall and some greenery.

"Heval Navdar Bi Serxistina Her Erk û Berpirsiyartiyên Zehmet ve Di Dil û Mêjiyên Hevalan de Bi Cîh Bibû"

heya şewazê şerkirin û tekoşina wî di her keliyên jiyanê de diyarker bû. Lêpirsina heval Navdar ya hundurîn, layîqbûna erk û jiyanê şoreşgertiyê hîn zêdetir ew gihand rastiya Rêbertî. Di kesayet û hestên xwe de kûrbûna wî ya manevî bi awayek xwezayî bibû bangawaziya tevlibûna ji Partiyê re. Di cihên ku lê jiyan dikir de mirov di kûr de hîs dikir ku têkoşîna jîndar kirina îdeolojiya Serokatî dimeşîne. Ev çi dinav gel, çi dinav ciwanan û di nav rêhevalên xwe yê tekoşinê de be, xwedî bandoreke ku derdora xwe bi xwe re dikire tevgerê bû.

Heval Navdar yek ji hevalekî ku di PKK'ê de rastiya rêhevaltiyê ji xwe re wek haveyna jiyan, têkoşîn û serkeftinê esas girtiye û bi hêza manewiyata rêhevaltiyê ve, têkoşîna ye. Ji ber wî rastiya rêhevaltiya xurt, di her qadên jiyanê de xwedî herikbarî, xwedî bandor û pêşeng bû. Ji ber fêmkirina rastiya rêhevaltiya bi Rêber Apo re bandora tercîda li ser Rêbertî di kesayeta heval Navdar de pir diyar dibû. Ji ber kesayetekî xwedî hestên xurt û zanebûn bû ev bandor pir vekirî dihat dîtin. Xwe li beramberê tercîda li ser Serokatî her di pozîsyona rexnêdayinê de didît û her bi

hêrseke mezin ya tolhildanê ve jiyan dikir. Ji gotina Rêber Apo ya "Sedema komployê rêhevaltiya kême" li ser heval Navdar bandor kiribû. Ji ber vê jî îddîaya wî ya xwe gihandina rêhevaltiyek rast a bi Rêber Apo re di jiyanê xwe de her dida hîskirin.

Ev rastî di tarzê têkiliyên wî yê hevaltiyê xwe dida der. Ji ber sekna wî ya bi bandor pir ciwanên ku ji kesayeta heval Navdar bandor bûne û tevli partiyê bûne hene. Di xisleta wî ya hevaltî de; fedakarî, bi moral jiyan kirin, kelecane, motîvekirin û bûyîna hêza çareseriyê, wekî pivanekî esas girtin hebû. Cihên ku heval Navdar lê bû heyecan û moral li pêş bûn. Neçar mayîn, tengbûn di cihên ku haval Navdar lê hebûya, nedihat jiyan kirin. Pir hevalên ku di jiyanê de zehmetî jiyan dikirin berê xwe didan heval Navdar, ji ber di parve kirin, jiyan û nîqaşên wî de hêz û watê dayin hebû, çareserî û herikîn hebû.

Her wiha dema navê heval Navdar tê gotin yek ji taybetmendiyên ku wî dide naskirin; di erk û pratîkên ku di berpisiyartiya wî de bûna, di hevalan de rehetîyeke ku " heval Navdar, ew erk girtibe ewê bi serkeftî encam bike" dida ava kirin. Heval Navdar, bi serx-

istina her erk û berpisiyartiyên zehmet ve di dil û mêjiyên hevalan de bicîh bibû. Ji ber xurtbûna hest, zanabûn û berpirsiyartiya wî ya li hember jiyanê xwedî berpirsiyartiyêke xurt ya xwezayî bû. Di pratîk kirin û pêkanîna wî de jî bi awayek pir dîlnîzm û bê hesap tevgerîna wî bi awayek xwezayî ew dikire pêşeng. Pratîkbûn, herikbarî û aktîfbûna heval Navdar, destûr nedida ku kesên li derdora wî bê tevger û pasîf bimînin. Ew herikbariya aktîf di derdora xwe de tevlêbûn û aktîfbûneke xwezayî bi xwe re ava dikir. Heval navdar bi van xisletên cewherî ve wek şoreşgereki kamil, xwedî bandoreke xwezayî bû.

Yek ji pêvajoya ku ev xisleta wî herî zêde derket pêş di sala 2018 an de di êrişên dewleta Tirk a dagirker yên li ser Efrînê bû. Di kêliyên ku êrişên li ser Efrînê pêk hatin de heval Navdar di parastina vî axê de bi cesaret, xurtbûn û mezinbûna hestên xwe yên

dagirtîbû bidest xistibû. Ji bo heval Navdar êdî dema cenga mezin hatibû ku bi hemî hûnera xwe bi hosteyî şer bike. Êdî dem ew dem bû heval Navdar hemî lêhûrbûn, zanebûn, hîs û hestên xwe derxe lûtkeyê û li hember dijmin bibe wek pêteke ji agir û bi laşê dijmin bikeve. Heval Navdar, di vî şerî de bû yek ji pêkhînerên şerê tola salan. Bû çavkaniya kêfxweşiya şer û tol rakirinê.

Di şer de her roj bi gotina Serokatî ya "Şer beriya şer tê qezenckirin" lêhurbûnkirina li ser taktîka şer û rastiya dijmin xwe nû dikir. Li ser vî esasî di milekî de di cepheyan de şer dikir, di milê din de jî ji gel re dibû çavkaniya hêvî û serkeftinê. Pir malbatên ku dev ji gundên xwe berne-dabûn sedema ruhê welatparêzî, bawerî û motîveya ku heval Navdar di nava wan de avakirîbû. Dayikan wisa danîn ser ziman

"heya ciwanên mîna Navdar hebin, wê dewleta Tirk nikarîbe rihet li bin darê zeytunê re derbas bin." Ji ber ku heval navdar fermanîdar û pêşengekî Şerê Gelê Şoreşgerî bû. Ew cesaret, ew bawerî, ew mezinbûna hestên PKK'yî bûnê bi gelê Efrînê ev da gotin. Heval Navdar, ji lîstoka bi zarokan re bigre heya perwerdeya ciwanan û heya ji nîqaşên bi gel re hêza ku dida ava kirin ve dixwest li dijî dijmin şerê çemberekî ji pola bide çêkirin û gel bike parazvanên vî axê û hêza derbe lêdana dijmin.

Heval Navdar bi hemî hêz, bawerî, hest, zanabûn û potansiyela pratîkbûn û pêkanîna xwe ve herikî dinav dil û mêjiyê ciwan û gelên Kurdistanê. Îro gelek

ciwanên kurdistanê bi navê

Navdar ala têkoşîn û serkeftinê bi serfirazî rakirine û bûne şopdarên mamosteyên xwe yên jiyan û têkoşînê. Heval Navdar, di ber temsîl kirina nîrxên tevahî însaniyetê yên azadî û rûmetê de şerê rûmet û azadiyê meşand û bû dîrok, bû jiyan, bû soz û biryardarî û sond û tolhildan.

"Heval Navdar, Bû Dîrok, Bû Jiyan, Bû Soz, Bû Biryardarî û Sond û Tolhildan"

tolhildanê, bi kelecana

û moralekî pir mezin tevlî wî şerê bû. Tiştê herî zêde di vî şerê de dida pêş hestên wî yên tolhildan û welatparêziyê bûn. Heskirina heval Navdar ya ji axa kurdistanê re, ew kîn û hêrsa wî ya ji dijiminê axa kurdistanê re di tevlîbûna wî ya ji vî şerê re dibû çavkaniya tol rakirinê. Êdî derfeta cenga mezin, li dijî ew dijminê ku, dil û mijiyê xwe heya dawî bi tolhildanê ve

DOSYA

ANLAMIN VE HİSSİN YARATTIĞI İNSAN; ÖNDER APO

BI AGIRÊ NEWROZÊ EMÊ AZADIYÊ TEQEZ BÎNIN

Anlaman ve hissin yarattığı İnsan;

Önder APO

Önderlik öncelikle doğru toplum tanımına ulaşır; doğru toplum tanımından yola çıkarak aslında devlet olgusunu çözer. Devlet yeni bir toplum demektir. Ama bu toplum, insanın var oluş halini anlatan doğal toplumdaki kopuşu ifade eden bir toplum biçimidir; bir köle toplumdur. O zaman toplumu doğru tanımlayıp, doğal topluma dönüş yapmak insanı özgürleştirmenin en önemli yoludur.

A. Haydar Kaytan

4 Nisan'ı Önderliğimizin doğum günü olarak kutluyoruz. Böylesi sembolik bir doğum günü dışında, elbette Önderliğimizin de bir gerçek doğum günü var. Fakat Önderliğin dünyaya gözünü açtığı koşullarda Kürdistan'ın içinde bulunduğu durum dikkate alındığında, böylesi günlere özel bir kayıt düşmenin, böylesi günleri unutmamak üzere kayda geçirmenin anlamsız olduğu rahatlıkla görülebilir. Başka bir deyişle Önderliğimizin doğum tarihi net değildir. Belki yıl, mevsim ve hatta ay olarak bellidir; ama gün olarak,

saat olarak belli bir doğum tarihinden bahsedilemez. Bu açıdan 4 Nisan'ın anlamı semboliktir. Fakat Kürt halkı onu bir yönüyle Önderliği'nin gerçek doğum günü olarak kabul etmekte, böyle değerlendirmekte ve buna uygun tutum içine girmektedir. Kendisinin de dâhil olduğu öteki iki canlı türü dışında, insan türünün kendine has özellikleri vardır. Bitki ve hayvanlarda da bir doğum olayından söz edilebilir. Türün soyunu sürdürmesi böyle gerçekleşir. İnsan

bir bitki veya hayvana indirgenmiştir. İnsanca bir yaşamın idame edilmesini sağlayan bütün ekonomik, sosyal, siyasal ve kültürel imkânlar ve zeminler ortadan kaldırılmıştır.

Oysa soy sürdürme esas itibarıyla bu tür koşulların varlığını gerektirir, bunun için yeterli imkânların oluşmasına bağlıdır. Bunlar olmadan insana yaraşır bir soy sürdürme mümkün değildir. Bunların dışlanmasıyla Kürt insanına bırakılan soy

Önderliğin gözlerini dünyaya açtığı sırada Kürdistan'ın koşullarına bakıldığında, bu ülkede insana yaraşır tarzda bir soy sürdürmenin bütün koşullarından yoksun olunduğu görülür

dışındaki canlı türleri açısından soy sürdürme de esas olan şey üremedir. Hayvan ürer, bitki kendisini üretir. Ama insan çok daha farklıdır. İnsanın doğuşu, özü itibarıyla yeni bir yaratıcının doğuşudur. O açıdan insan dışındaki hiçbir canlı türü kendine gelecek hazırlayamaz veya gelecek kaygısıyla hareket edip soyunu sürdürecektir olana özgür bir gelecek bırakmaya çalışamaz. İnsan da hep öteki canlılar gibi soyunu sürdürmeyi esas alır. Ama bu soy sürdürme üremeye indirgenmiş bir soy sürdürme değildir. Bunun da ötesinde bir yaratıcı yaratmayı esas alan, bu biçimde hep yaşamı güzelleştirmeyi ön gören, bunun tasarımı bulunan ve bu biçimde çocuk dünyaya getiren bir yaklaşımı esas alır. Bu, insanın en güzel yanıdır. İnsanın eşrefi mahlûkat olması da zaten bu nedenledir. Yaratılmışların içinde en şerefli olmak burada anlamını bulur. Üremeden önce bir yaratıcı yaratmak, insan soyunun en temel özelliğidir.

Kürdistan'da Yaşam İhanete Uğramıştır

Önderliğin gözlerini dünyaya açtığı sırada Kürdistan'ın koşullarına bakıldığında, bu ülkede insana yaraşır tarzda bir soy sürdürmenin bütün koşullarından yoksun olunduğu görülür. Kürt insanı o koşullarda adeta

sürdürme alanı yalnızca cinsel alan olmuştur. Kürdistan'da Kürt'e bırakılan yegâne soy sürdürme biçimi budur. Yani basit cinselliğe indirgenmiş ve bu biçimde Kürt'ün soyunu sürdürmesini öngören bir zemin ortaya çıkarılmıştır. Kürt'ün ülkesi yoktur, Kürt'ün kendi örgütlülüğü yoktur, Kürt'ün kültürü ve dili yoktur, Kürt'ün doğru dürüst bir ekonomik yaşamı yoktur. Tüm bunlar göz önüne getirildiğinde, ülkesi, dili ve kültürü olmayan, kendisi olmaktan çıkarılmış bir topluluğun soyunu sürdürmesi, gerçekten de onun bir hayvana veya bir bitkiye indirgenerek bir üreme unsuru durumuna düşürülmesi anlamına gelir. Zaten hayvanlaşmanın eşiğine getirilmek denen şey de budur.

Kendisine bırakılan yegâne alan olan cinsel alana dayanarak soyunu sürdürmeye rıza göstermek, özünde hayvanlaşmaya onay vermektir. Bu açıdan da Önderliğin gözünü dünyaya açtığı dönemde ülkemizin koşulları alabildiğine ürkütücüdür. Biz Önderlik gerçeğini ve onun temsili olarak Abdullah Öcalan kişiliğini anlamaya çalışırken, O'nun bir Önderlik olarak gelişiminin başlangıcını esas olarak burada buluyoruz. Öcalan kişiliği ülkenin içinde bulunduğu bu insanlık dışı koşullara ve deyim yerindeyse bu pis bataklıkta insansız yaşama karşı itirazın adıdır; buna

karşı sesini yükseltmenin, bunu kabul etmemenin adıdır; bunun düşüncesi ve eylemidir. Bu da O'nun kendisini PKK biçiminde somutlaştırmasının, PKK biçiminde kendisini bir örgütlülüğe kavuşturmasının çok öncesinde yükselttiği bir itiraz anlamına gelir.

İnsan aslında daha çocuk yaşlarda çevresini, içinde yaşadığı toplumu ve aileyi anlamaya çalışır, onları sorgulama tutumu içine girer. Bu temelde bu gerçeklerle tanışarak yaşama karşı tutumunu belirler ya da onlarla birlikte yaşamla ilişkiye girer. Bir yönüyle kendi özünün farkına varır. Önder Apo'yu büyük çıkışa götüren, yaşamın mevcut halini doğru anlaması ve ona karşı tavır belirlemesidir. Her çocuk bir bakıma bunu görebilir, mevcut duruma itiraz edebilir. Tabii itirazı itiraza konu olan şeyin reddine dönüştürme, onun alternatifini oluşturma olmadıktan sonra, itirazın da hiçbir anlamı olmayacaktır. Suça bulaşmak da işte buradan başlar; mevcut yaşamın suçuna bulaşmak, onun kırı de her çocuğa has bir durumdur. Elbette bu tanıma ve tanışma çok ileri bir düzeyde değildir. Önderliğimizin daha yedi yaşında itibaren, henüz aile ile bile doğru dürüst

tanışmadan ve toplumu tanımadan edindiği bir anlayış, gözlemleriyle vardığı bir sonuç, yaşamın ihanete uğradığı ve mevcut haliyle yaşanmaya değmeyeceği biçimdeki bir anlayıştır. Kürdistan'da yaşam ihanete uğramıştır. Bu çok somuttur ve verili yaşam gerçeğinden yola çıkarak kendisine sunulan yaşamı yaşamak asla mümkün değildir. Bu açıdan bakıldığında, Öcalan kişiliğini daha sonra Önderlikssel bir çıkış haline getirecek olan, onu Kürdistan gerçekliğinde doğan, ama evrenselleşen bir önderlik konumuna yükselten şey başlangıçtaki bu basit çıkıştır. Yani yaşamın ihanete uğradığı ve mevcut haliyle yaşanmaya değmeyeceği anlayışdır. Bu anlayış Önderliği gerçek anlamda büyüten, onu aslında özgür yaşamın kiblesi yapan en temel gerçekliktir.

Ne Kadar Savaş O Kadar Barış

“Biz barış istiyoruz.” Şu anda toplumda haykırılan slogan budur. Hayır, herkes savaşa hazırlanmak zorundadır. Zaten Ana Karargâhımız da ifade etti: “Biz barış olabilir mi, böyle bir ihtimal var mı, sistem

barışçıl bir çözüme gelir mi sorusunu tartışmıyoruz. Cevap aradığımız soru bu değildir. Biz savaşı daha nasıl güçlendirebiliriz sorusuna cevap arıyor, bunu tartışıyoruz” dedi. Bu bizim de sorumuzdur. Biz en şiddetli savaşı nasıl geliştirebiliriz sorusunu tartışmalı, bunun cevabını bulmalı ve uygulamaya dökmeliyiz. Bunu başardığımızda Türkiye’ye barışı gerçekten getireceğiz. Türkiye’ye gelen barış, bölgeye gelen barıştır. Böylesine büyük bir savaş ancak böyle bir barışı getirebilir ve mevcut durumda Önderliğe bağlılığımızı ancak ve ancak böyle kanıtlayabiliriz.

Siz gücünüzü kanıtlayacaksınız. Benden keramet beklemeyin.” Süreç budur, gerçek budur. Böyle bir doğum gününde o soylu doğuşa, gelinen aşamada O’nda gerçekleşen Önderlik dünyasına, O’nun kişiliğine, özgürlüğüne ve toplumuna katılmak, öncelikle böyle bir savaşı vermekten geçiyor. Bize Önderliğimizin sağlığını yeniden kazandıracak olan da, O’nu yaşamda tutacak olan da, O’nu halkıyla özgür bir ortamda buluşturacak olan da, Kürdistan’ı kazandıracak olan da budur. Başka yol yoktur, başka çözüm biçimleri yanlıştır. Yanlış olmanın da ötesinde, eğer ısrar olursa bu tam bir sapıklık anlamına gelir. Zaten herkes bizi buraya çekmek istiyor. Şunu hiç unutmayalım: şu anda Amerika’nın bize dayattığı şey savaştan vazgeçmektir. Savaş-mayacağız da ne yapacağız? Önderlik de ifade ediyor işte, Güney’de kalacağız, silah bırakıp sözüm ona siyaset yapacağız! Önderliğin büyük öfkesi bunadır. Hayır, silahlarımızı bırakmayacağız. Hatta daha güçlü bir biçimde silah kuşanacağız, düşmanı en iyi vurabilecek silahlarla donanacağız. Sadece maddi silahları da değil, her türlü silahımızı kullanacağız; bu tarzda bütün özgürlüklerin odak noktası olan, onun merkezi olan, ana eksenini Önderliğimizin özgürleşmesine kenetleneneceğiz. Önderliği özgürleştirmenin başka yolu yoktur. Toplumu bile diri tutmanın, toplumsal zeminde olumlu anlamda bile eylemde bulunmanın,

Kürdistan’da demokrasiyi kurmanın da başka yolu yoktur. Yegâne ve en ciddi yol savaş yoludur, hem de en çılgıncasına savaş yoludur. Önderlik bu anlamda “PKK’liler çılgındır” dedi. Kuşkusuz bu çılgınlık başını taşlara vuran birinin çılgınlığı değildir. Ne yaptığını bilen, imkânsız olana göz diken, savaşı ve başaran insanın çılgınlığıdır. Dev gibi bir orduya karşı koyan ve onu yenilgiye uğratmasını bilen insanın çılgınlığıdır. Karınca örneği gibi, filin karnını deşen yiğitlerin çılgınlığıdır. O kendisine çok güvenenlerin aslında kof bir

güç olduklarını eylemiyle kanıtlayan, en büyük gücün anlamın ve duygunun yarattığı insandan geçtiğini bilen, bunun da PKK’nin ta kendisi olduğunun farkında olan, PKK insanının bu olduğunu kanıtlayan insanın çılgınlığıdır. Bu tarzda geliştireceğimiz bir savaş bizi Önderliğimizin özgürlüğüne, özgür bir Kürdistan’a, özgür topluma, özgür bir bölgeye, özgür insanlığa taşıyacaktır.

Bu temelde Önder Apo’yu büyük Önderliksel gerçekleştirme doğrultusunda ilerleten, daha sonra kendisini tüm insanlık için özgürlüğü mümkün kılacak bir sistem çözümüne götüren o soylu gelişmenin başlangıç noktası olan Önderliğin doğum günü tüm insanlığa, halkımıza, kadınlara ve Onun tüm yoldaşlarına kutlu olsun diyoruz.

Bu temelde diyoruz ki zafer, bağımsızlığı ve özgürlüğü için savaşı Kürd halkının ve halkların olacaktır.

Bu yazı Heval Fuat’ın (Ali Haydar Kaytan) Anlamın ve Hissin Yarattığı İnsan; Önder Apo başlıklı yazısından derlenmiştir.

Sadece maddi silahları da değil, her türlü silahımızı kullanacağız; bu tarzda bütün özgürlüklerin odak noktası olan, onun merkezi olan, ana eksenini Önderliğimizin özgürleşmesine kenetleneneceğiz. Önderliği özgürleştirmenin başka yolu yoktur

Mayıs / Nisan 2023

Bi Agirê Newrozê Emê Azadiyê Teqez bînin

Dema em dîroka Kurdistanê mêze dîkin em dibînin ku ev dîroka kevnar ye li dîroka mirovahiye de him alê avabûna jiyanê de bandorekî mezin hiştiye. Dîrokekî wisa ye yê ku bi tekoşîn, berxwedanê tê naskirin. Çiqasî jî hewldanên xwedayan, qiralan, imparatoran û dewletan heye ku gelê Kurd teslîmê wan jî bibin, gelê

Kurd vî qebûl nekir. Ji bo vî her tim ji bo rastiya xwe biparêze û heqîqeta mirovahiye xwe de bihewîne nav tevgerê de bû. Ev jî li dîroka Newrozê de jî diyarker û watedare. Newroz bi Prometheus dest pê dike. Ji ber ku Prometheus nîxwûdayê ku li erdnîgariya Kurdistanê agir ji ocaxa xwedayan dizîye û anîye radestî mirovahiye kiriye. Di vê pêvajoyê de, dema em li dîrokê dinerin, dema Îskender hatiye Kurdistanê û heta Hindistanê çû, her der kaf û yekûn kir, li Çiyayê Zagrosê, li berzehê ku Prometheus lê hatibû zincîrkirin geriyaye. Piştî wê jî li dijî Dehaq Kawayê Hesinkar agirê Newrozê pê

xist. Lê di dîroka ku min wekî dîroka berxwedanê bi nav kir de tu carî Dehaq bi dawî nebûne. Îro jî em dibînin ku Lehengên Azadiyê wekî Kawayê hemdem derketine holê. Îro ew Lehengên Kurd agirê Newrozê li çiyayê Kurdistanê pê dixin. Yanî em dikarin bejin ku Newroz pergalekê ye. Wekî Rêber APO jî penase dike: "Gelê Kurd gelê Newrozê ye. Eger gelê Kurd bi Newrozê re bûbe yek û xwe wekî gelê Newrozê bibîne, şoreşan pêk tîne." Belê, îro jî em dibînin encama têkoşîna 51 salan derketiye holê. Kawayên Hemdem di sala 1982'an de li Zindana Amedê û di 1984'an de bi fişeka yekem agirê Newrozê pê xistin. Bi vê yekê îro şoreşek derketiye

"Wekî Rêber APO jî penase dike "Gelê Kurd gelê Newrozê ye. Eger gelê Kurd bi Newrozê re bûbe yek û xwe wekî gelê Newrozê bibîne, şoreşan pêk tîne"

holê. Xeta yê ku Kawayê Hemdem Şehîd Mazlum Doğan nîşanê me kiriye bi sedan Şehîdên wekî Berîvanan, Ronahîyan, Rehşanan û Zekiye yan yê ku laşe xwe li rojekî dîrokî kirin Newroz ji bo me bûne manifestoya xeta jina û vîna Azad. Ev ku li gel berxwedan û têkoşîna mezin bi agirê Newrozê bûye nasnameya gelê Kurd e. Newroz hebûn e. Zêdeyî deh hezar şehîdên berxwedanê hene. Ji ber vê yekê agirê Newrozê bûye hebûn û nasnameya gelê Kurd. Ji destpêka dîrokê heta îro ew agir ji serê çiyayê Kurdistanê nehatiye tefandin û beramberî Dehaq ên hemdem berxwedana û şerekî dişwar dimeşînin. Çiqasî hewldanên qiralên tazî jî henin ku tinebûna Gele Kurd bi her awayî pêk bîne jî gerîlayên pêşeng ya Modernîta Demokratîk bi vînekî mezin ya APOyî berxwedanekî serkeftî ji bo hebûna Gelê Kurd dimeşînin û wisa digehîjin asta serkeftinê.

Agirê heqîqetê yê ku ewê geş bikin ciwanin

Êdî Gelê Kurd rêxstiniye. Her derê li her çar perçê Kurdistanê û derdora welat jî ciwanên û jinên Kurd û yên cîhanê bi fikrên û paradigmayê Rêber APO îro xwe rexistin dikin û derdora agirê berxwedanê ya Newrozê dihevin. Ji bo vî jî taybet lêgervanên heqîqetên yek ji wan jî ciwanin. Ji ber ku yen ku dixwazin rastiya xwe nasbikin û derdora Agirê heqîqete govenda xwe dikşînin ciwanên Kurdin. Nav pergala kapîtalîst de ya ku taybet dixwaze ciwanekî gorê xwe ava bike. Heman demê dixwaze ku ew ciwan ji rastiya xwe de dûr bikeve pasif bimîne û tiştekî jî lêpirsin neke. Bi her cûrên amûrên şerê taybet li Bakûrê Kurdistanê û li bajarên Tirkîyeyê em vî dibinin. Lê beramberî vî pewîste her ciwanekî û jinen ciwan ji bo ku ji heqîqeta xwe fêhm bike xwe perwerde û rêxistin bike û her alî de parastinekî rewa ava bike. Yen ku dikarin nav civakê de civakekî exlaqî û polîtîk ava bikin him ciwanin û jinên ciwanin. Em ciqasî çanda xwe, dîroka xwe, zimanê xwe nas bikin ewqas jî em dikarin wan êrişan vala derxin û Rêber APO û heman deme gele xwe Azad bikin.

Ev sala Newroz ewê bibe sala Azadiyê yê

Li sala 2023'yan ya Newrozê de taybet bi pêşengtiya ciwan û jin ewê her çar perçê Kurdistanê de û li Tirkîyê de ewê taybet ciwan û jinên ciwan xwe rêxistin bikin û qadên Newrozê tijî bikin. Beramberî ev faşîzma ya ku rejîma AKP û MHP salane dimeşîne ewê ciwanên Kurd xwe rêxistin bikin û bersivdayînekî dîrokî bidin. Ji ber ku rejîma AKP-MHP ê ye ku bi plansaziya xwe ya çokdayînê tinebûna gelê Kurd kiriye armanca xwe dixwaze bi her awayî êriş bike. Pewîste beramberî vê plansaziyê taybet li vî salê rola ciwanan û jinên ciwan diyarker bibe. Li vî Newrozê de ye ku ji bo destpêka jiyaneke nû

ya berxweder nişan dike emê bi her alî de bersivayînekî bidin heta ku em wisa Azadiya fizîkî ya Rêber APO pêk bînin. Emê li qadan de govenda xwe ya Azadiyê bigrin.

Dema Rêber Apo li Bendavê Çubuk'ê bi çend kesan re civiya jî hîn pir temen ciwan bû û ev roj bû bingeha vejîna têkoşîna azadiya Kurdistanê. Wê dem jî civaka Kurd ber bi tûnebûnê ve diçû û wekî Rêber Apo gotî "gelêkî ku ji navê xwe şerm dikir" de bû. Lê bi civîna destpekê û şeva newrozê edî Kurdîti bu nasnameya rumet û serhildanê. Wê dem şundetir, agirê Newroz ê ku ber bi kozê ve çûbu dîsa çîrûskek veda û agirê xwe geş kir. Bi vî şeklî Kurdistan'ê de ciwan li her taxan, kolanan agirê Newrozê pêxistin. Piştî vî jî li zindanê Amedê sala 1982'an de şeva Newrozê rêheval, fermanar Mazlum Doğan, bi 3 kibrît bu kawayê Hemdem, piştê vî li Amedê Zekiye Alkan, li Îzmîrê Rahşan

Demîrel, li Ewropa Ronahî û Berîvan li ser şopa heqîqetê çûn. Gelo di wan salên herî dijwar de dixwastin çi peyama bidin ciwanên Kurd? Helbet her yek bi şewaza çalakiyên xwe peyama serhildanê û têkoşînê dan me. Ji ber vê yekê ciwanên Kurd bi taybetî jinên ciwanên Kurd pêwîste ev pêyam rasttir bixwîne û rihê Newrozê herî kûr de hîs bike, jiyan bike. Her pêvajo pêşengê xwe derdixîne holê. Ev Newrozê de jî em weke ciwan û jinên ciwan rola pêşengti bileyizin. Hem, serhildan, hem coş, hem berxwedan, hem jî azadî wê banga me dike.

Pewîste ev sal ya ku teqez ewê bibe Sala Azadiyê û berxwedanê. Agirê Newrozê cawa ku emê geş bikin ewê wisa jî meşa me ya Azadiyê teqez serkeftî bibe.

Tarih Bilinci

Bugünü Çözmemizin

En Temel Yöntemidir

II

PKK yenilmezliğinin sırrı tarih bilincini oluşturmaktadır

Önderlik, siyasi ve askeri mücadelede tarz ve taktik açıdan ortaya çıkan zayıflıklar, yetersizlikler ve başarısızlıkların arkasında tarih bilincindeki yetersizliği gördü. “Eğitimsizlik” derken de tarih bilincindeki zayıflığı kastetti. Şunu hep söyledi; “İnanmışınız, çözümleyebildiğiniz yeterli bir tarih bilinciniz olursa, ne yapmanız gerektiğini, nasıl yapmanız gerektiğini bilmek zor olmayacak. Ne yapacağınızı da nasıl yapacağınızı da çok iyi görür, kendinizi bu işe tümüyle verirsiniz. O zaman doğru karar almamak, etkili söz söyleyememek, başarılı eylem yapamamak için hiçbir neden kalmaz. Eğer bunlarda kusur, eksiklik varsa tarih bilincinizi, zihniyet durumunuzu gözden geçirin. Neye ne kadar inandığınıza bakın!” Pratikteki yetersizliklerin ardında hep zihniyet, bilinç yetersizliğinin yattığını öngördü, değerlendirdi ve yeterli hale gelmeyi, pratikte başaran hale gelmeyi de zihniyet durumunun güçlendirilmesine, geliştirilmesine bağladı. Bu nedenle eğitime, tartışmaya, araştırmaya bu kadar önem verdi. O nedenle bu kadar inceledi, okudu, yazdı. Çalışma ve mücadelesini çok büyük oranda düşünce alanında yürüttü. Önderlik, düşüncede kazanılmadan,

başarılmadan pratikte başarılı olunamayacağını değerlendirdi. İdeolojik mücadele yürütülmeden, ideolojik mücadelede kazanılmadan siyasi ve askeri mücadelenin kazanılmayacağını belirtti. Bu temelde bütün çabasını düşüncede kazanmaya, yeni bir tarih bilinci oluşturmaya yöneltti. Birey ve toplumun kendini yeniden doğru tanımlar, gerçeğini görür ve hakikatini anlar hale gelmesine yoğunlaştı ve bunu sağlamaya çalıştı. PKK mücadelesinin özü bu oldu. Önderliğin, zihniyet ve vicdan devrimi ile kastettiği buydu. PKK pratiğinin siyasi-askeri pratik olmaktan önce bir kişilik devrimi pratiği olması, kişilik devrimini her şeyin önüne alması, başta gündemleştirmesi bundan ileri geldi. Dikkat edilirse PKK devrimi, bir kişilik ve zihniyet devrimi olarak gerçekleşti. Zihniyette ne kadar değişiklik yapıldıysa yeniden toplum olma, özgürlüğe doğru yürüme o kadar gelişti. Zihniyet alanındaki değişiklik ve gelişmenin düzeyi aslında özgürlük devrimin gelişmesi, özgür toplum olmamın gerçekleşmesi, siyasi ve askeri olarak direnişin geliştirilmesinin düzeyini belirledi.

Önderlik bunu geçen süreçte yoğun olarak ulusal düzeyde yaparken, Üçüncü Önderlikel Doğuş olarak adlandırdığımız süreçte ise bütün insanlık açısından yeni

bir tarih bilinci oluşturma yaklaşımını geliştirmeye çalıştı Demokratik Toplum Manifestosu bunu içeriyor. Sadece Kürtler açısından değil, bütün insanlık açısından yeni bir tarih bilinci ve tezi yaratmayı öngörüyor. Birinci Önderliksel Doğuşta esas olay Kürt tarihinin yaratılması, tanımlanması; Kürtler açısından, kültürel soykırım rejiminin yok etmeye çalıştığı tarih bilincinin yeniden yaratılıp, özümsetilmesi çabasıydı. Önderliği diğer 'sözde' liderlerden ayıran, toplum tarafından benimsenir, pratiğini başarılı yürütür kılan özelliği de sömürgeciliğin ve kapitalist modernite sisteminin çeşitli biçimlerde sunduğu yanlış tarih anlayışını olduğu gibi ya da göstermelik değişimlerle almayıp, onları sorgulayan, eleştiren ona karşı Kürt toplumunun özgür varlığını öngören tarih tezi, bilinci yaratma çalışması oldu.

Bu konuda kesin, ilkeli tutumu her türlü gelişmenin temelini oluşturdu. Tarih bilincinin oluşması Kürt toplumunu yeniden bilinçlenmeye, gerçeğini görmeye, kendisi için yaşam arayışına girmeye ve böylelikle özgürlük mücadelesine yönelmeye götürdü. Özgürlük mücadelesiyle birlikte tarih tezi zenginleştikçe ve bilinci geliştikçe de siyasi ve askeri mücadele boyutlandı. Saldırı ne kadar büyürse büyüsün ne kadar ulusal ve bölgesel düzeyi aşarak küresel düzeye ulaşırsa ulaşsın, kapitalist modernite güçleri birleşerek saldırır hale gelsin, hepsine karşı bir direnme gücü gösterdi. Onları yenilgiye uğratamasa da onların saldırıları karşısında yenik düşmedi. Bu kadar direnç elbette silahlı gücünden, ekonomik gücünden, siyasi gücünden ileri gelmedi. Dikkat edilirse bunların hepsi en alt sınırlarda seyrediyor. Gerçeği böyle anlayanlar mücadeleyi hep askeri, siyasi ve ekonomik boyutta görenler aslında Kürtlerin nasıl direndiklerini anlayamıyor, anlamadıkları için de şaşkıncıdır. Hala da 'bu işin içinde başka nedenler olabilir mi?' diye hep polisiye, istihbari bir yaklaşım gösteriyorlar. Birileri gizliden gizliye destek mi veriyor, diye, PKK'yi şunun veya bunun kullandığı bir hareket olarak görmeye, anlamaya çalışıyorlar. Çünkü kendilerinin aklı başkasına yetmiyor.

Pozitivizmin çok değişik versiyonları olsa da her şeyi maddi olgularla değerlendiren bu felsefeye göre aslında PKK'nin var olmaması gerekiyor. Böyle bir direnişin sürmemesi, başarılması gerekiyor. Şimdi kırk defa yenilmiş, tasfiye

edilmiş olması gerekiyor. Ama öyle olmuyor; neden olmuyor, anlayamıyorlar. Bazılarının ki bilinçli saptırmayı ifade ediyor. Bilmezlikten değil, ama gerçekten anlaşılmayan boyutu da vardır. Önderlik bunun nede-nini, pozitivizm olarak tanımladı. Pozitivist felsefeye göre PKK gerçeği anlaşılır değildir. Bu mücadele neye göre oluyor, nereye dayanıyor? Bazıları, "PKK yenilmezliğinin sırrı nerede?" diye soruyor. PKK yenilmezliğinin sırrını, tarih bilinci oluşturmakta aramak gerekir. Eğer bir sır arayacaksak kesinlikle buraya dayandırmalıyız, başka yerde aramamalıyız.

Özgürleşmek kendi tarih bilincini yaratmaya ve ona sahip olmaya bağlıdır

PKK yenilmezliğini, toplumun kendini ahlaki ve politik olarak tanımlayabilir, anlayabilir duruma gelmesinde görmek lazım. Bu duruma gelindikten sonra direniyor. Direnişte başarılı olup olmaması durumu; siyasi ve askeri mücadelede gelişme, güç sahibi olma durumu kuşkusuz böyle bir bilincin derinliğiyle bağlantılıdır. Bilinç ne kadar yüzeysel zayıf olursa politik-askeri mücadele de o kadar dar, yüzeysel dolayısıyla da zayıf kalıyor. Önderlik bunu ulusal düzeyde Kürtler açısından yaptı ve belli bir sonuç açığa çıkardı. Gördü ki, sorun sadece Kürtlerle sınırlı değildir. Tarih bilincinin karartılması, tarihsiz kılma, tarih bilincinden yoksun kılma sadece Kürtlere dayatılan bir olgu değildir. Kürtlere dayatılan bu işin en uç noktası, en vahşi, en saldırgan, en acımasız olanı ama bütün toplumlar böyledir. Bütün toplumlara

iktidarcı-devletçi güçlerin özellikle de kapitalist modernite güçlerinin dayattığı bir toplum kırım var. Toplum kırımının özü -bir kere daha tekrarlırsak- zihniyet kırımıdır; onun da merkezinde tarih bilincinin yok edilmesi, toplumların, insanların tarihsiz bırakılması, başka tarihlere bağlanması vardır.

Bu saptırma nasıl ortaya çıkıyor? Toplumsal gerçekliğin tarihsel var oluşu yok ediliyor, saptırılmış bir biçimde bütün tarihsel değerler bazı tekel güçlerinin ortaya çıkarmış olduğu değerler gibi ortaya koyuluyor, gösteriliyor. Uydurma bir tarih yazılıyor; hiç de hak etmeyen, sahibi olmayan güçlere

tarihsel değerler bahşediliyor, toplum tarihsiz bırakılıyor, tarih devletin eline geçiriliyor. Başta gelen sömürü, tarih sömürüsü oluyor. Maddi, ekonomik, siyasi sömürüden önce tarih sömürüsü geliyor. Toplumun kendi tarihini bilme, yazma, tarih tezi oluşturma gücü bırakılmıyor. Toplum olmaktan çıkartılıp, devletin kölesi haline böyle getiriliyor. Buna karşı da Önderlik, Demokratik Uyarlık sistemini geliştirdi, onun tarih tezini oluşturdu. Kürtler açısından olduğu kadar bütün toplumlar, halklar açısından da gerekli olan, “devletli tarih” diye ortaya konmuş olan uydurma tarihin karşısında gerçek bir tarih anlayışı, tarih tezi olarak Demokratik Uyarlık tarihini tanımladı. Onu unsurlarıyla, dönemleriyle, günümüzdeki durumu ve yeniden inşa boyutlarıyla ortaya koydu. Böylece toplumsallığı iktidar ve devlet tasavvurundan, baskısından, sömürüsünden kurtarmaya çalıştı. Bir kere böyle bir bilinç, anlayış olmadan kendini bu biçimde tanımlama gerçekleşmeden ve buna dayalı bir gelecek, özgür yaşam tasarısı olmadan toplumların iktidar ve devlet tekelleri elinde sömürüden kurtarılması, onlara karşı başarılı bir özgürlük mücadelesi vermesi mümkün olamazdı.

Tarihine sahip olma gelecek için ders çıkarmayı ifade eder

Önderlik, savunmalarında Demokratik Uyarlık sistemini geliştirerek, Demokratik Modernite kuramını oluşturarak bütün insanlığa kapitalist modernite sisteminin geliştirdiği baskı ve sömürüye karşı özgür, farklılıklara dayalı, eşit ve demokratik yaşama ulaşmak üzere mücadele etme bilincini sundu. Önderlik savunmaları böyle bir bilinci ifade ediyor, bütün insanlara hitap ediyor, tüm insanlık için baskı ve sömürüden kurtuluş yolunu gösteriyor. Bu kurtuluş yolunun merkezinde ne var, tarih bilincine sahip olma var; kendi tarihini yaratma var, görme var, anlama var. Kendi tarihini görme, tarihine sahip olma neyi ifade eder; gelecek için ders çıkarmayı ifade eder. Başkasının tarihinden kendisine yeterince ders çıkaramazsın. “Tarihi olmayanın geleceği de olmaz” denilir. Bu nedenle Kürtler ve

diğer halkların geleceği yok edilmek için tarihleri yok edilmeye çalışıldı. Gelecek yaratabilmek için tarih bilincine sahip olmak, kendi tarihini tanımlayabilmek, görebilmek, oradan güç alabilmek gerekiyor. Tarihi doğru anlamak, doğru duruş kazanmak, günlük yaşamın sorunlarına yeterli çözüm bulabilmek, özgür yaşamın başarıyla yaratılmasını sağlayabilmek demektir. Onun üslubunu, yöntemini, duruşunu, ölçülerini, imkânlarını ortaya çıkarabilmek demektir. Tarihsizlik ise yokluktur. Kölelik ise tarih bilincinin zayıflatılmasını, başkalarının tarih bilincine bağlanmayı ifade ediyor.

Özgürleşmek, kendi tarih bilincini yaratmaya, ona sahip olmaya bağlıdır. Bunun dışında bir özgür duruş, özgür yaşama ulaşma kesinlikle yoktur. O halde özgürlük mücadelesi yürüteceksek, özgürlüğü elde edecek ve kesin bir yaşam olarak ortaya çıkartacaksak, bilmeliyiz ki bunun merkezinde özgür düşünce, zihniyet özgürlüğü; bunun da merkezinde tarih bilinci yer almaktadır. Kendi tarihsel gerçeğini bilme, tarihsel değerlerine sahip olma, tarihin içerdği toplum, vatan, kültür, dil değerlerini görebilme, anlayabilme, sahiplenebilme ve onlarla yaşayabilmeyi tek yaşam gerçeği olarak kabul edebilmek gerekmektedir. Bunun dışında herhangi bir tarih bilinci ve özgür yaşam bilinci kesinlikle yoktur.

"Özgürleşmek, kendi tarih bilincini yaratmaya, ona sahip olmaya bağlıdır. Bunun dışında bir özgür duruş, özgür yaşama ulaşma kesinlikle yoktur"

KÜRT GENÇLİĞİ SERHILDANI GELİŞTİRECEK

Kürt Gençliği Serhildanı Geliştirecek
Önder APO, “Gençlerini kaybeden toplum veya tersine, toplumunu kaybeden gençlik yenilmiş olmaktan öte kendi varlık hakkını kaybetmiş, ona ihanet etmiş demektir. Gerisi çürüme, dağılma ve yok olmadır” der. (Özgürlük Sosyolojisi)

Kürt halkı ve gençleri bir soykırım kışkıracıdır. Hem gençlik hem tüm toplum özel savaşın tüm uygulamalarıyla karşı karşıyadır. Gençliğin önünde en büyük görev, doğru bir düşünce ve örgütlenmeye ihtiyacı vardır. Hem kendisi için hem de toplum için düşünsel, fiziki, ekonomik gibi her alanda öz savunmasını geliştirmeye öncülük yapabilmelidir.

Gençlik ve kadın toplumun ve insanlığın en dinamik iki kesimidir. Devletçi sistem, doğuş anından itibaren gençliğin gücünü kendi kontrolüne alma çabaları, kadın üzerinden de ilk kölelik tahak-

kümü kurmasına karşın tam denetleyememektedir. Özgür yaşam arayışı içinde olan gençlik ve kadın, egemen sistemleri korkutuyor. Bu nedenle tarihten günümüze egemen sistemler, bu iki kesim üzerine her türlü algı oyununu oynamaktadırlar. Tarih boyunca devlet, kadın ve doğal toplum özellikleri mitolojik, dinsel, felsefik, pozitivist çarpıtmalarla kadın ve toplumun tarihi gizlendi. Bu tarih gerçekliği gençlikten de gizlendi, gizleniyor. Gençlik, doğası gereği atılın, yeniliğe açık ve özgürlüğün temel gücüdür. Ancak iktidar-devlet gençlik enerjisini karşı devrimci temelde örgütlenme ve değerlendirmede her tür hileye başvurur. Genç kadın yaşamını köleleştirme eksenine çekme iken, genç erkekleri de ehilleştirip askeriye'nin vurucu gücü haline getirmeye çalışır. Altı bin yıldır iktidar-devlet her türlü entrika, hile ve şiddetine rağmen demokratik modernitenin iki başat gücü olan kadın

ve gençliği teslim almayı başaramamıştır.

Tarih boyunca her ikisi de direniş içinde olagelmışlerdir. Köle ayaklanmalarından sosyalist devrimlere, ulusal kurtuluş mücadelelerinden özgürlük hareketlerine, çevre hareketlerinden feminist hareketlere kadar her alanda kadın ve gençlik vardır. Tarihin her döneminde iktidar güçleri, toplum hakikati, kadın ve gençliğe karşı savaş içinde olmuşlar; büyük ordular ve imparatorluklar kurmuşlar. Fakat sonuçta dağılmaktan kurtulamamışlardır. Ancak hiçbir devlet ya da imparatorluk kapitalist modernite kadar yıkıcı olmamıştır. Hiçbir dönem 20. ve 21. yüzyıllar kadar topluma dönük derinlikli parçalayıcı olamadığı gibi, yerleşim birimleri yerle yeksan edilmemiştir. Tek başına Ortadoğu'da süren 3. Dünya Savaşında onlarca kent tam bir yıkıma uğratıldı, milyonca insan öldürüldü ve on milyonlarcası da ülkesini terk etmek zorunda bırakıldı. En büyük yıkımda ideolojik ve kültür kırım olmaktadır.

1.ve 2. Dünya savaşları büyük kayıplara yol açtı. İki savaşta da emperyalist ordularda en büyük kaybı gençlik yaşadı. Gençlik bir yandan kapitalizm adına savaşsa da diğer yandan antiemperyalist özgürlük mücadelesini en zor koşullarda yürüttü. 2.Dünya Savaşı sonrası dünya dengeleri değişti. Reel sosyalizm yeni ülkelerin katılmasıyla bir sisteme ulaştı. Sosyalizmdeki bu gelişmeyi tasfiye etmek için ABD öncülüğünde NATO kuruldu ve bünyesinde özel savaş örgütlenerek dünya çapında yürütülmeye başlandı. Gladio tarzı yürütülen özel savaş; komplolar, darbeler yapmasına rağmen sosyalizm temelinde özgürlük mücadeleleri yükselişini sürdürdü. 1991'de reel sosyalizmin çözülüşü ve dağılışı gerçekleşince birçok ülkede Gladio tasfiye edildi. Fakat özgürlük arayışlarının yükselişte olduğu ülkelerde özel savaşın kapsamı genişletildi. Özel savaşın temel hedef kitlesi gençliktir. Gençliği bireysel kariyere yönlendirme, her istediğini yapmayı özgürlük olarak

belletme, enerji ve potansiyelini büyük oranda kontrol altına almaya çalışır. Seks, uyuşturucu kullanmaya, endüstriyel spora kanalize etmeye çalışır. Bireyci, şiddet ve güce tapınır hale getiren, doyumsuz, aşırı tüketici, tatminsiz, dolayısıyla krizli kişilikler şekillendirilir. Yine milliyetçilik, dincilik, ayrımcılık ve yabancı düşmanlığı da krizli kişilikleri besliyor.

Avrupa'dan birçok genç erkek ve kadının DAİŞ'e katılım nedeni krizli kişilikler oluşlarıdır. Kendilerine özgürlük diye sunulan şeyleri tüketen gençler, tatminsizliklerinden pompalanan derinlik tersinden bir metafiziğe yönlendiriyor ve DAİŞ türü yapılara katılıma götürüyor. Katılımların bir bölümü de izledikleri şiddet filmleri; kanlı sahneler, kafa-göz oyan bölümler, "kötülüklerin, kirliliklerin" bu tarz ortadan kaldırılması zihinlerde meşru hale getirebiliyor. Film sahnelerindeki görüntülerin aynısını yapanlara hayranlık duyma ve katılım istemi doğurabiliyor. DAİŞ gibi yapılar bunlardan besleniyor. Kapitalist modern yaşam gençliği yozlaştırma çabalarına rağmen tümenden çokertme başaramamıştır. Başta Avrupa olmak üzere Rojava'ya gelip özgürlük için mücadele eden gençler bunun somut örnekleridir.

Varlık ve özgürlük mücadelesinin ruhu, öncüsü, dinamik gücü kuşkusuz ki gençliktir. Kürt gençliğinde sömürgeciliğe, soykırımına ve AKP-MHP faşizmine karşı gelişen öfke ve kin önümüzdeki sürecin de habercisi olmaktadır. Aynı zamanda kendi kimliğini ve özgürlüğünü kazanmanın heyecan ve coşkusunu taşıyan gençlik geleceğin öncüleri olmaktadır.

Şuan içinden geçtiğimiz süreçte faşist AKP-MHP rejimi her yönüyle diz çökmeyi, pes etmeyi, yok olmayı dayatıyor olsa da buna eşdeğer yükselen mücadele karşısındaki tutum ve duruş belirleyici olacaktır. Gençliğin süreci tam anlamamaktan kaynaklı tecrübesizlik, yeterince bilince çıkaramama durumu yaşanmakla beraber sürecin özellikleriyle birleştirme, sürecin

gerektirdiği tarzı, üslubu, tempoyu anlama ve tutturmada zayıflık gençliği birçok yönüyle zamanın gerisine çekmektedir. Aksine cesaret, fedakarlık, coşku ve heyecanda en ufak bir azalma yoktur.

Bundan sonra devrimci halk savaşını stratejinin gereklerine göre Kürdistan'ın dört parçasında ve yurtdışında çok daha gelişmiş bir gençlik hareketi ile karşılaşmamız mümkündür. Gerillada, serhildanda, ideolojik mücadelede, propagandada gençlik hareketi büyük bir hamle çerçevesinde hem genişleyecek hem derinleşecek potansiyele sahiptir. Özgürlük mücadelesinin doğru tarz, üslup ve taktikle yürümesini sağlayacak. Kemal Pir, Önder Apo tarzı esas alınarak yaparken düşünme, düşünürken yapma tarzı somut pratikte yansımasını bulacaktır.

Bu temelde baktığımız da gerçek olan; gençliğin her şeyden önce Kapitalist Modernitenin bizlere zehir veren, ahlaken düşürüp, politikadan uzaklaştıran bir sistem olduğunu FARK etmesidir. Toplumu savunmak ahlaki-politik değerlerini her yönüyle koruyan mekanizmalarımızı geliştirmekte gençliğe düşüyor. Tarihsel anlamda da gençliğin mücadele gerçekliğindeki zenginliği düşündüğümüzde müthiş bir direniş geleneğini açıkça görürüz.

Kürt özgürlük hareketi ile sömürgeciliğe karşı isyan, direniş ve başkaldırının zafere dönüştüğünü günlük gelişen devrimsel gelişmelerden de anlıyoruz. En son olarak da Gare, Zap, Avaşın ve Metina'da verilen destansı direnişte bunu tekrar gördük. Özgürlük hareketi ile başlayan direniş-zafer kültürüne; her alanda öncü ön açıcı ve birleştirici olan gençliğin her dönemden daha çok sahip çıkması gerekir. Özgürlük dağlarındaki bu direniş "Faşist sömürgeci güçler artık yenilmeye mahkumdur" mesajıyla toplumun sorgulayan dinamikleri olan gençliğe; siyasal, sosyal, kültürel, sanatsal ekonomi ekoloji, eylemsellik ve diğer tüm alanlarda organizasyon, örgütlenme, birlik arayışı gerçekleştirerek, Özgür yaşamın zeminini sağlamlaştırması gerektiğini belirtmiştir.

Özgürlük dağlarında verilen direniş örgütlenme zeminini ortaya çıkarmıştır. Bu başarının "örgütlenme" hamlesine dönüştürülmesi insanlığı yeni döneme taşıyabilir. Kaldı ki bu tür girişimlerin öncüsü olmakta, eylem gücünü açığa çıkarmakta gençliğin mücadeleye katılımıyla daha da önem kazanacaktır. İddiamız yaşama tutkusundan gelir. Bölgesel demokrasi gücünün örgütlenmesi artık hayal değildir. Kürdistan'da mücadeleyi örgütlenme ve katılma hamlesine girişmek tutkuların en özgürleştirici olanıdır. Yani anlam ve eylem birlikteliğiyle özgür yaşamın temellerini atıyoruz.

Dönem açısından birçok kirli politikayı birlikte geliştiren faşist zihniyet; Özgürlük dağlarındaki gerilla zaferinden sonra deyim yerindeyse "kudurmuş" bir biçimde her yere saldırmaktadır. Hatta bu hakikatin farkında olan sömürgeci TC devleti; Kürtleri dağlardan ne kadar uzaklaştırsalar o kadar çok egemenliklerini tesis edebileceklerinin düşüncesi içerisindedir. Aksine Kürt halkı ve gençliği kente karşı hep mesafeli olmuştur. Bu dağlar uçurumları, nehirleri, ormanları, vadileri ile düşmana korku salan, dostun cenneti olan Kürdistan'dır.

Bu konuda bizim için en güzel örneği gerilla komutanlarından Murat Karayılan "Bir Savaşın Anatomisi" adlı kitabında "Kürt halkının en önemli müttefiki dağlardır!" biçiminde tanımlamıştır. Elbette bugün dağ deyince, Kürt halkının güvenlik alanı, direniş kaleleri anlaşılmaktadır. Yaşamın kaynağı dağlar olmadan Kürt yaşayamaz. Şehirde yaşayanlarda dağ sayesinde yaşayabilmektedir. Bu olgu günümüzdeki gerilla mücadelesinde capcanlı yaşanmaktadır.

Özgürlük hareketinin mücadelesi Bölgede ve Dünyada her açıdan geniş bir Demokratik siyasal-askeri bir yapıdadır bu mücadele bugünlere çok büyük bedeller ödeyerek ulaşmıştır. Bu durumun gelişmesiyle egemen güçlerinde Kürt halkına ve harekete bakışları bir bütün değişmiştir. Bu noktada geniş bir

coğrafya ya yayılan mücadeleye şu açıdan da bakmak gerek; düşmanın olduğu her yeri direniş kalelerine

gelmiştir bile ve işte buradayım der!" (Ö. Hayyam)

Hayyam'ın sözünün bu sıralar en çok kime, hangi kesime uyduğunu herkes biliyor, AKP-MHP faşizm zihniyetinin kısa tarifi özetidir. Gerçekten sömürgeci faşist zihniyetin ölümü gelmiştir.

**"Amed'in, Cizre'nin,
Sur'un, Geverin...gençleri
adeta genetik bir biçimde
özgürlüğe kodlanmışlar"**

dönüştürmekte, gençliğin öncülük görevlerindendir. Özgür dağlar kadar olmasa da büyük katkı sunacaktır. Gençliğin kendi gücünün farkına varması ve bu eksenle harekete geçmesi gerekir. Bütün devrimler gibi Kürt Özgürlük Hareketi de genç başladı, genç devam edecek, sonsuza dek genç kalacak.

Tabi gerçekler bu şekilde oldu mu? Bazıları gül yaprağında uyuyup bulutların üstünde uyanmak isteyebilirler ama ne dünya ne de ülke gerçekliğimizde böyle toz pembe hayallerin zamanı değil, soykırım saldırılarına karşı direniş zamanıdır.

"Zaman zaman bu dünyada bir adam kalkar şişinerek, işte buradayım der. Kısa bir düş boyunca sürer zaferi. Ölüm

Ölüme bile sevinçle kafa tutan Güneşin çocuklarıdır onlar. Yaşam sevinçleriyle ele sığmayan Amed'in, Cizre'nin, Sur'un, Geverin... gençleri adeta genetik bir biçimde özgürlüğe kodlanmışlar.

Yeni nesil gençlik özgürlüğü müjdeliyor; dolayısıyla soykırım rejimi bu savaşı baştan kaybetmiş durumdadır. Onlar ki devlete, AKP'ye umut bağlamayan kendi kaderini kendisi çizenlerdir.

HAKİKİ MUTLU SON!

Bir varmış, bir yokmuş... Böyle başlar bir çok hikaye... bu cümlelerle anlatırlar torunlarına hikayeleri büyükler...

Sonra başlar ülkenin birinde... diye devam eder tüm hikayeler. Herşeyin hikayesi, öyküsü anlatılır. Bir tek kadının hikâyesi anlatılmaz. Onlar bu hikâyelerde ya cadı, ya dedikoducu ya da oyunbozandır. Ya da dünyanın en güzel kadını.

Ama bu nasıl bir güzellik?

Güzelliği dillere destan, huyları, ahlaki anlatımlarla bitmez. İyi huylu, alçak gönüllü, her denileni yapan, karşı çıkmayan, erkeğine sadık kadınlardır bunlar. Bu hikayelerde yaratılan kadın

karakterlerle bir hat belirlenir. Asi olursan kimse seni sevmez, karşı çıkarsan herkes seni karalar, erkeğine boyun eğmezsen kötü kadın olursun. Bunlarla toplumlarda köle kadın profilleri yaratırlar ki ülkenin tüm kadınları sessiz, boyun eğen, kade-rine razı beyaz atlı prensini bekleyen karakterler olsun.

Yani sen kadın olarak kendi geleceğini yaratamazsın, sen kadın olarak hep susmak ve ittiat etmek zorundasın. Böyle olmazsan tarih seni hep kötü olarak anlatır. Bu hikayelerin sonu ise ne hikmetse hep mutlu son...

Peki, kimin için mutlu son?

Erkek egemen zihniyet için mutlu son. Çünkü burada kadına ait bir yaşam yoktur. Bu hikayelerin sonu ise, kölelik sistemiyle derinleştirilir. Sonra bir de bakmışsın ki kadın hep bir varmış, bir yokmuş olmuş. Hayatın her yerinde bir var bir yok. Erkek isterse var, istemezse yok. Eşi isterse var, istemezse yok. Baba, ağabi isterse var istemezse yok...

Şimdi tüm bu köleliği temsil eden hikayeler PKK'nin yarattığı kadın hakikati

*Şimdi tüm bu köleliği
temsil eden hikayeler
PKK'nin yarattığı
kadın hakikati
ile değişmiştir.
Kürdistan'da değişti,
Ortadoğu'da değişti*

ile değişmiştir. Kürdistan'da değişti, Ortadoğu'da değişti. Jin Jiyan Azdî sloganı ile evrenselleşen bir kadın mücadelesine dönüşmektedir. Artık bir var bir yok değil. Jin Jiyan Azadî sloganı ile varlığını, iradesini, kimliğini var kılan bir kadın hakikati ile yaşıyoruz. Rukenlerin, Saraların izinde yürüyoruz. Delallerin, Nurhakların, Nagihanların izinde kadınlar olarak varız. 21. Yı kadınları olarak PKK'de varız. Zap savaşında, Metinada, Avaşinde varız. Ülkemiz için kadın varlığı için, özgür yaşam için mücadelenin her alanında varız. Yaşamın her alanında varız. Çünkü bizim Devrimimiz; Özgür yaşamı inşa etme devrimidir. PKK ile Avzemlerin, Delalların, Sara ve Rûkenlerin kahramanlık hikayeleri yazılmakta. Kürdistan çocukları artık PKK destanları ile büyüyor. Kadınların yarattığı hikayelerle büyüyor.

Bunlar bir halkın özgürlük hikayeleri... Önderliğimizin yarttığı özgür kadın hikayeleri. İnsanüstü iradeleriyle faşizme darbe vuran hikayeler. Kadınlar artık her şeyleri ile var, varolma noktasında da kendi yüzyıllarını yazıyorlar. Erkek-devlet şiddetine karşı, kültürsüz olana karşı, TCavüz-tacizlere karşı, katliamcılara karşı varız diyor. Tüm egemen sisteme karşı ne yaparsan yap bu sulta artık senin değildir. Biz kendi özgücümüz, özirademiz ile varız. Bu, bedeli ne olursa olsun hertürlü erke-egemen faşizmine karşı savaş halinde olmaktan asla vazgeçmeyeceğinin ifadesidir. Bunun karşısında kim ne ile durabilir. Bir varmış bir yokmuş değil, hep var. Varlığımızı biz belirleriz, yokluğumuzu da biz belirleriz. Nerede var olacağımızın nerede yok olacağımızın kararını da biz veririz. Yeni bir 8 Mart ile direnişi büyütelim, erkek egemen zihniyete haddini bildirelim. 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Gününüz Kutlu olsun dünyayı yaşanılır kılan kadınlar.

JIN JIYAN AZADÎ

GELO

EZ JÎ DIKARIM ŞER
BIKIM?

Xeyalên min ya gerîla bi 74'emîn fermana Şengalê, ya di sala 2014'an li ser civaka Êzîdî hat pêkanîn ve destpêkir. Vê demê min li gundê Sîbayê ya grêdayî Şengalê jiyan dikir. Saet nêzî 02:30'ê şev bû dema Daeş'ê êriş anî ser Şengalê. Hêzên pêşmerge yên ser bi PDK revîyan û Şengal firotin hêzên dewleta Tirk a dagirker ya ku di bin maskeyê Daeşê de qirkirina civaka Êzîdî plan kiribû. Lê beşek ji eşîra Qeyranî ku niştecihê gundê Sîbayê bûn, heyânî saetên seherê şer kirin û li berxwe dan. Lê ji ber pêşmergeyên ku reviya bûn cepxane teslîmî çeteyan kiribûn, gel jî nikarîbû demdirêj şer bidomîne. Bêriza û bêxwestek, gel jî neçar ma warê xwe bit-erikîne. Pêşmergeyên ku direviyan û em carna di ser rîya xwe li rastê wan dihatin, weke ku tiştek nebûbe bêxem û rû bi ken bûn. Em derbasî gundê Sekiniyê bûn û dû rojan li vî gundî man. Jixwe dû rojan şûnde, çeteyan êrişî vî gundî jî kiribûn û banga teslîmîyetê dikirin. Tevî ku qirkirinên pir hovane pêkanîbûn digotin; "Em tiştek li we nakin, werin mala xwe û ala sipî rakin". Ji bo karibin xwe rizgar bikin gel jî vê daxwazê erê kiribû, lê berê xwe dabûn çîyan. Me jî bi heman şêwazî berê xwe da çiya û heft rojan bê nan û

av di rîyan de man. Cihê ku em ghiştinê jî hejmarek mezin ji gel hebû û halê wan jî ji me pir xirabtir bû. Her kes li wir di perîşaniyê de mabûn. Di van deman de kalilê min ser hişê xwe çû û me jî wer famkiribû ku jiyana xwe ji dest daye. Bi şiyarbûna wî em pê hesiyan ku jiyan dike û em bi vê pir şa bibûn.

Di roja 8'emîn de piştî ku yekî ji me re kemek nan peyde kiribû, me kemek xwarin xwar û me meşa xwe yê bê pusûle û navnîşan dewam kir. Vê carê jî em rastî heysûbeysekê ke hatin, dema em nêz bûn me dît heval li wir, li ba bîrekî avê li ser gel belav dikin. Ev bû mizgîniya xilasîya me. Piştî ku demkurt gundê Kersê bû rawestgeha me, em vê carê jî derbasî Dîgurê bûn. Li vê derê şervanan korîdora mirovî ya ber bi Rojavayê Kurdistanê vekiribûn. Di van deman de du hevalên ku navên wan nayên bîra min, ji bo korîdorê bixin saxlemiyê di şer de şehîd bibûn. Piştî ku em ghiştin ser sînor, du brayên min vegeriyan û tevlê hêzên YBŞ'ê bûn. Yek ji wan ku navê xwe Mensûr Apocî bû di şerê dijî çeteyan de, sala 2015'an şehîd bû. Piştî şehîdbûna

brayê min, meraq û naskirina min ya hevalan hîn zêdetir çêbû. Yekemîn hevalê min naskir, heval "Memo" yê ji diwazdeh siwariyan bû. Ji destpêka fermanê de hatibû Şengalê. Dema min nû wî nas kir, min jê pîris kiribû; "Tu ji kuderê yî" wî "Ez ji Şengalê me" bersiv dabû. Dema min dîsa pîrsî axaftinên te nasîbe Şengaliyan, wiha bersivê min da; "Dibe ku devokê min ne Şengalî be, lê ez ji bo Şengalê şer dikim". Ev gelekî ez kêfxweş kirim û min jî pîrsî gelo ez jî dikarim ji bo Şengalê şer bikim? Heval Memo ez bersivandim; "Şerê me xilas

hevala "Nûjiyan" ku ragihankar bû û bi kamêraya xwe xiyaneta PDK'ê tomar kiribû, ji aliyê hêzên pêşmerge ve bi zanebûn hatibû hedef girtin û birîndar bibû. Piştî demekî li nexweşxaneyê tevlê karwanê şehîdan bû. Ev min pir bandor kir û min ji hevalan xwest ez tevlê YBŞ'ê bim, ez dixwazim tola van şehîdan ji xayinan bigrim. Vê demê ez bibûm 12 salî. Lê jiber tiştê ku dijmin nekarîbû bîne serê Kurdan van xayinan dikirin, hevalan temenê min biçûk dîtin û cardin jî qebûl nekirin.

"Dibe ku devokê min ne Şengalî be, lê ez ji bo Şengalê şer dikim"

nabe, ka mezin bibe tû jî were tevlê bibe."

Sala 2016'an em cardin bi malbatî veheriyên Şengalê. Piştî demekê kurt ez çûm "çand û hunera Kurd" û li wir derbarê çanda xwe, pir tişt ji hevalan fêr bûm. Salek şunde û di 3'ê Adara 2017'an hêzên ser bi PDK'ê êrişê Xanesorê kirin û ji bo ku pêşiya şer û komkûjiyê bigrin jî, 10 heval li wir şehîd ketin. Li dijî viya gelê Şengalê meşek lidar xist û pêşmergeyan êrişî vê meşê jî kirin û di encam de endama TAJÊ, heval Nazê şehîd bû. Dîsa di dema êrişê de

PDK'ê ji bo êrişên xwe yên xayin, PKK weke hêcet nîşan dida. PKK'ya ku ji bo civaka Êzîdî ji fermanê xilas bike, şer kiribû û bi dehan şehîd dabûn, vê carê jî ji bo pêşiya şerekê li Şengalê bigre ji Şengalê derketin. Ev ji bo gelê Şengalê û bi taybet jîn û ciwanan kêliyeke zor û bi êş bû, dîmekî dîlnexwazî bû. Jiber ku ew gerîla bûn, ji bo civaka Êzîdî fermanek din nebûne, wan perwerde û rêxistin kirin. Bi fikr û ramanên Rêber Apo û bi destên gerîla parêzvanên civaka Êzîdî YBŞ û YJŞ'ê xwe bi per-

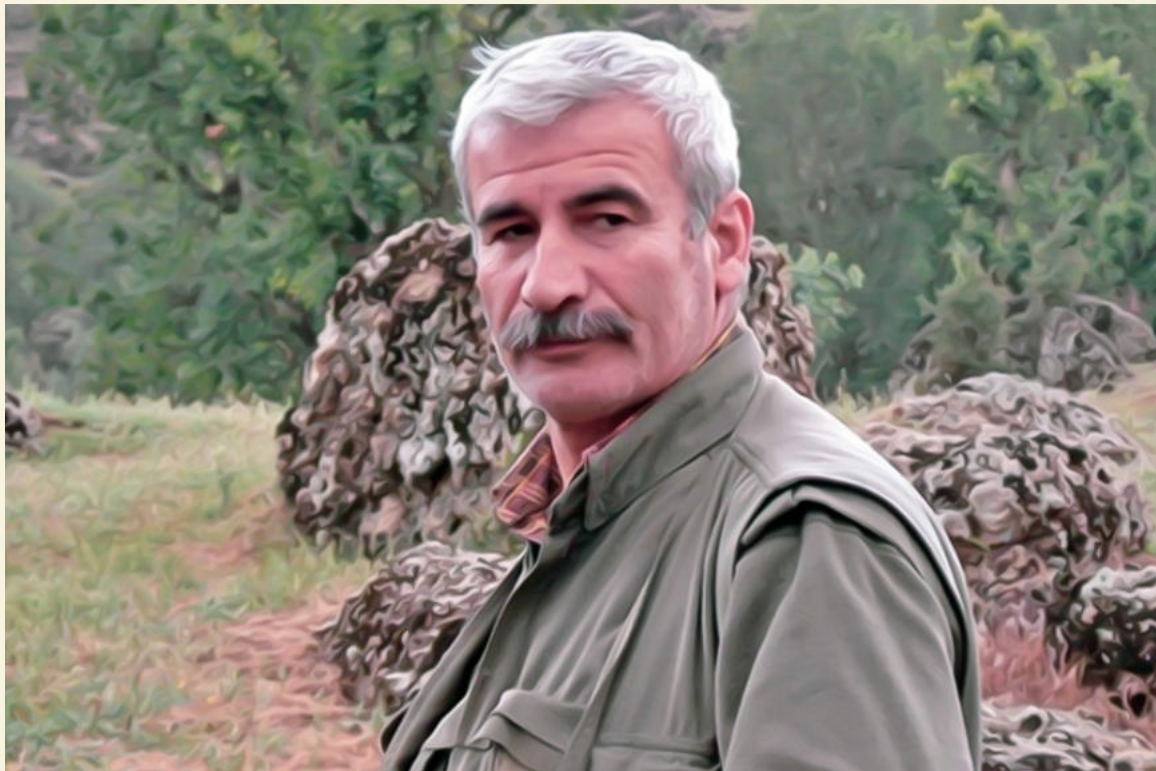
werde û gurç û pêç kiribûn. Lê xayinan dev ji xiyanetê bernedan û di sala 2018'an bi alîkariya PDK'ê mamê Êzîdiyan "Mam Zekî" bû hedefê êrişeke xayinane û şehîd ket.

Mam Zekî tifaq û stûna civaka Êzîdî bû. 15'ê Tebaxê dema Mam Zekî ji Koço li ser riya Şîlo bû, bi alîkariya agahiyên xayinan û bi balefirê keşfê seyareyê ku têde hat hedef girtin û şehîd ket. Dema destpêk gel hat cihê bûyerê bawer nedikirin, angî ji

Herekol, êdî tu sedemekî tevlênebûna min ya refên şoreşê nemabûn. Min vê demê ji xwe re got helwesta herî rast di riya wan hevalan, di Tevgera Apocî de cih girtin û tevlêbûn e. Min soza xwe ya tolhildanê da û sala 2021'an de tevlê refên gerîla bûm.

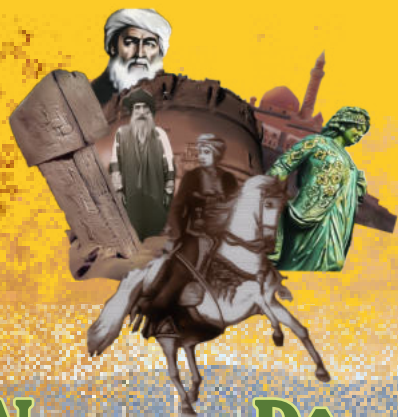
Tiştê ku me anîne ziman, dilopek ji deryayê ye. Min jî weke yek ji wan ciwanên Êzîdî ku li pey tolhildanê ne, riya heqîqet û azadiyê di wir de dît. Ez bawerim roj were her ciwanê ku bi van rastiyan

"Mam Zekî tifaq û stûna civaka Êzîdî bû"

ber ku ew mamê vî gelî bû kesî nedixwest bawer bikin Mam Zekî şehîd bûye. Dîsa li gundê Dîgurê, heval Zerdest û 3 hevalên din, ku yek ji wan heval Cîlo yê brayê heval Zerdest, yek jê Pîr Hemîd û yek jî heval Ezdîn bû, bûn hedefê balefirê keşfê ya dewleta Tirk a dagirker û şehîd bûn. Dayikên wan hevalan helwesteke şoreşgerî raber kirin û ev jî kîna me ya li hember dagirkerî û xiyanetê, qat bi qat zêde kiribû. Ev ji bo ciwanan dibû bangewaziya tolhildanê. Demek şûndetir û piştî bihîstina şehadeta heval Egîd Civiyan û heval Dilşêr

dihese, bide pey şopa wan şehîdan. Gelek ji van hevalên ku di vê nivîsê de navê wan hatiye û yên nehatine jî ne ji Şengalê bûn, lê ji bo Şengal û civaka Êzîdî şer kirin û şehîd bûn. Pêwîste her Şengaliyekî ji bo layiqê wan lehengan be, bê dem di nava têkoşînê de be.

Newroz Pênaseya Bihara Azad a Gelane

Melsa Botan

Meha Adarê bi despêkirina biharê re nûbûn û bişkivandinê, di çemê jiyanê de herikandinê pênase dike. Dema ku beriya zayînê di sala 612'an de fikrên girîng ku di çemê dîrokê ber bi xaka Mezopotamya'yê ve diherikîn, xwe ber dida nav dilê mirovahiyê re. Lê çemek ji wan çeman jî hebû ku yê wekî Dehaq û Nemrûdan berhem û hebûna mirovatiyê, biratiya gelan bi rengekî hovane, bi hişemendiyekî faşîst dixistin meriyetê de û mirov dikare bibêje ku tovên faşîzmê di dema Dehaqan de hatiye çandin. Lê dema mirov xwe berde nav ra û rîşên dîrokê de, mirov dikare rastî gelek rewşên cûr bi cûr were. Dema mirov dîroka gelê Kurd hemû serpêhatiyên wê bide berçavan em ê bibînin ku; Dehaqên wê demê hebûn ya ku vîna mirovatiyê, pêşeroja wî, ciwanên wî heta çîrokên wî bi

rengekî mîtolojîk tê gotin an jî tê behs kirin. Lê di heqîqeta xwe de Dehaq, faşîzma wê serdemê ye. Yê ku bi serê mirovan bircan çêdikirin, yê ku di nava gelan de tovên nîfaqê didan çandin, yê ku dixwestin ji bo xwe mirovan bikin qûrbani ku di bingeş de vîna morvahi-yê tê çikandinê pênase dike. Li ser wê derketina Kawayê Hesinkar navnîşana çemê dîrokê yê ku biratiya dike yek, ji-yana bi hev û din re pênase dike û li ser erdnîgeriya Mezopotamya jiyanekî hevbeş dide avakirin koka vê yekê jî di bêrîkirina dîrokê de veşartîye.

Li ser vê dema ku Dehaq dixwaze bi despêka biharê ve -ku nûjenbûna biharê bi taybet jî li ser erdnîgariya ku meydika mirovatiyê ye pênase dike-carekî din mirovan ji bo xwe bike qûrban. Ev yek xwînmêjbûna Dehaq dide nîşandan. Ew tovên wekî Dehaqan ku xwe serdest dibîne di heman demê

de, vîna hemû netewên ku hene tûne dike. Ji ber vê yekê ye ku mêjiyê zarokan û ciwanan dixwe. Ev mêji xwarin ne kirinekî ji rêzê ye ev yek; di milek de tûnekirina zarok û ciwanan pênase dike di milek de ji rêbazên gel tirsandinê dide nîşandan. Mêjiyên wan xwarin di bingeh de vîna wan xwarine û hafîza wan tûnekirin e. Ji ber mêji perçekî laş ya di mirovan de ya herî zindî û kêr hatiye. An go di laşê mirovan de ya herî ku dikare şîxûl bike ye.

Yên desthilatdar, xwestine ku di şexsê ciwanan de hewza wê ciwakî ji holê rabikin

Çîrok di kûrahiya xwe de, di heman demê de di ra û rîşên di dîrokê de gelek wateyê xwe yê girîng heye. Bi taybet li ser têgeha “çima mêjiyê mirovan” tê xwarin sekinandin wê mijarê hemû ronahî bike. Mêji tê xwarin; ji ber ku di laşê mirovan de tiştê herî kêr hatî mêji yê. Di heman demê de di ciwakekî de mêji yê ciwanan tûnekirinê. Ji ber yê ku jiyanê dihûne, di jiyanê de nûjentiye dide avakirin; dîsa yê ku heqîqetê di afirîne ciwan in. Dibe ku çîrok de bi vê rengê tê gotin lê ya girîng ewe ku her tim di dîrokê de, yên desthilatdar, xwestine ku di şexsê ciwanan de hewza wê ciwakî ji holê rabikin.

Dema mirov sala beriya zayînê 612'an mêyze bike; di Rojhilata Navîn de pêvajoya ku bazirganî pêş dikeve, dîsa pêvajoyên ku di nav gelan de şer gelek diqewimin, sermeyedarî pêş dikeve dîsa hemû kes dixwazin ji serê mirovan bircan çêbikin bi kûr-

tasî wek pêvajoya Nemrûdan e. Ji xwe dema mirov li çîroka Nemrûd û Dehaq temaşe bike; mirov bibîne ku çîrokên wan gelek ji hev û din ne cûda ne. Di salê de hinek demsal hene navnîşana nûjentiye dikin. Bi taybet ji di Mezopotamya de cîhê ku li ber çemê Dicle û Firatê cîhê ku mirovatî, civakbûn pêkanîye, hemû tiştên ku bi biharê ve dişkive, xwe nû de ava dike û çêdike. Dîsa bi despêkirina biharê ve xweza xwe nû dike, zindî dibe. Ji ber vê yekê ji di berxwedanên dîrokê de li beramberî zilma ku ji milê hişmendiya desthilatdar de tê kirin; serdem û demsala serî rakirina ku derdikeve ji gelek girîng e. Di berxwedaniya Kawayê Heesinkar de ji ev rastî xwe dide nîşandan.

Newroz wateyê jiyanekî nû ye,
“xwebûn e” û nûbûn e

Di dîroka mirovatîyê de dû çem diherikin; yek jê çemê heqîqetê ye û ya din jî çemê faşîzmê ye. Kawayê Heesinkar jî mîna çemê heqîqetê ku di dîrokê de ji bo biratiya gelan, netewa xwe parastin û li ser esasê jiyana nû avakirinê nîşan (temsîl) dike. Ger mirov rewşa Rojhilata Navîn û serdema ku hatiye jiyankirin bi lêv bikin, bikevin kûrahiya dîrokê de mirov wê rastî hişmendiya faşîzane tê. Ji ber wê Newroz wateyê jiyanekî nû ye, “xwebûn e” û nûbûn e. Ger em wek fikrên Rêber APO, Tevgera Azadiyê û Rojhilata Navîn ji bo serdema xwe Newrozê binirxînin; em karin bibêjin ku dema mirov serdema kevin û ya nû digihîjîne hev û din; em digihîjin lotika herî bilind ya pêvajoyê. Di vê sala ku em tê de ne

em, salvegera Newrozê ya 2633'mîn pîroz dikin. Lê heya niha di serdema ku em tê de jiyan dikin jî Newroz " bi-hara gelan ya azad û nû" pênase dike.

Di dîroka me ya Tevgera Azadiyê de hesinê Kawa bi cûreyekî hemdemîn ku li beramberî Dehaqên serdemê ra-dike Heval Mazlûm Doğan'e. Heval Ma-zlûm jî dibe ku şeweyê wî cûda be lê armanc yek e. Ji ber ku dîsa Dehaqên vê demê mêjiyên ciwanan dixwin, ji heqîqeta wan dûrdixin, ji ra û rîşên wan yê dîrokê, ji netewa wan û ji zanis-ta wan dûr dixin. Heval Mazlûm Doğan ê Kawayê hemdemî yê li beramberî vê derdikeve û ev berxwedan piştî wî jî hîn bilintir dibe. Ne tenê berxwedani-yên Kawayên Hesinkar li beramberî Dehaqên hemdem li Bakûr, Başur, Ro-jhilat, Rojava heye; di heman demê de li Rojavayê Kurdîstanê qetlîamên ku Rejîma Baas jî li ser gelê Kurd kiriye dîsa gelê Kurd li berxwe daye. Gelê Kurd di dîrokê de tû caran radest-bûnê qebûl nekiriye. Di heman demê de qetlîamên ku Seddam çekiriye, dîsa Enfal heye, Qetlîama Helepçê heye û hwd. Ev hişmendiya ku van qetlîama kirî dixwestin ku di zindana Amedê de jiyanê bê wate bikin, mêjiyên ciwanên Kurd bi rêbazên nû dixwestin bîra wan ya dîrokê bixitmin. Bi vê yekê mirov dikare bibêje qûrbaniyên nû çedikirin ku Kurdê xwe nas nekin bidin avaki-rin. Lê di şexsê Heval Mazlûm de berx-wedana zindana Amedê ya dîwaran nasnake û ya ku lehengiyê di lotika

herî bilind de dide diyarkirin, tarîbûnê bi Zekiye Alkan agirê bedena xwe ronî dike. Di şexsê Heval Mazlûm de bi sedan Kawayên Hemdem bi fikir û ramanê tevna mêjiyên xwe jiyanê hûnandin û li hemberî dagirkeriyê berxwedani-ya asta herî jor de pêşxistin. Ev berx-wedanî di asta zindanan de nema, dibe ku roj ne di heman demê de be, lê der-beya sala 1984'an ku li dagirkeran ket; berdewamî û bersiva berxwedaniya zindanan bû. Ango keç û xortên Kurd li hemberî Dehqên serdemê berê xwe didin çiyayên Kurdîstanê. Ji bo ku De-haqan tûne bikin ne bi yekî tenê ne; bi hezaran Kawa diafirin. Ev yek jî heqîqeta Têkoşîna Azadiyê ye. Rê û resmên ku bi ramanên Rêber APO de hatî avakirin; wateya berxwedaniyê hîn mezintir dibe. Têgeha berxwedanê jî bê gûman ne tenê êş kişandin e, "berxwedan" afirandin e! Nûjenki-rin e, ferqa xwe de bûn e, xwebûn e.

Newroz ji bo me hêviya jiyanekî nû ye

Her pêvajoyek li gorî serdema xwe tê bi watekirin û xemilandin. Di Tevgera Azadiya gelê Kurd de, hem di milê fikrî de hem di milê jiyanî de hem jî bi taybet di milê wekheviya navbera cinsan de, yê ku jiyan afirandi-ye, jiyanê bi xemil û coş kiriye, yê ku kevîrê koşeyên jiyanê li ser hev û din rêz kiriye, yê ku xweşikbûna jiyanê hûnandiye û bi wate kiriye jina Kurd e. Jina Kurd li hemberî vê di nava vî ra-

Berxwedaniya Rêber APO ya ku di zindana Îmraliyê de li dijî dijmin di her kêliyê de dimeşîne; wekî derba Kawayê Hesinkar yê ku li Deheqan daye ye

manê berxwedanê de hîn zêdetir bi wate dibe. Hemdemî bûn li gorî cîh û demê çerxa qirkirinê şikandin e. Dehaqên serdemê dixwestin ku bi rê û resmên cûdatir vîna gelê Kurd tûne bikin û bi taybet jî di nava vê de vîna jin a pîroz tûne bikin. Têgeha pîroz bixwe jî avakirin e û hevpeymanî jiyana hevbeş e. Ji ber wê watebûna Newrozê di Têkoşîna Azadiyê de bi xwe hisandina Kurdperwerî ye, welatperwerî ye, nirxdana jiyane ye û hêvî dayîna afirandin e. Em dikarin bibêjin ku êdî girîngiya Newrozê di Kurdisatanê de gihîşte asta herî bilind. Ji ber wê jî pîrozkirina Newrozê ya vê demê bi berxwedaniya keç û xortên Kurd cûdatir bûye.

Heval Rewşen jî bi agirê bedena xwe ya ku di qeleyên dijmin ji gel re kiriye wekî dogehê, hişmendiya Dehaqê serdemê hilweşand. Ji bo vê Newroz ji bo me hêviya jiyanekî nû ye. Li hemberî tarîtiyê hûnandina jiyanekî nû ye. Bê gûman di Kurdistan de ji Zerdest bigre heta despêka têkoşîna me de, em her li beramberî tarîtiyê ronahiyê dipejirînin û li hemberî bêbextî û qirkirinê berxwedaniyê hildibijêrin. Di Kurdîstanê de hem erdnîgariya em li ser jiyan dikin hem jî bi taybet Mezopotamya ji bo pirtûkên pîroz bûne xwedî war, xeml û bedewiya wî li vê derê havêynê xwe girtiye û herî zêde pirtûkên pîroz li ser vê erdnîgariyê hatine nivîsandin, dîsa herî zêde bawerî û hêvî li ser vê erdnîgariyê hatine afirandin, filozofên heja yên wekî pêxemberê gelê Kurd Zerdûşt jî li ser vê erdnîgariyê bûye. Ji bo vê agir ji bo me wekî navnîşana ronahiyê ye, paqijbûnê ye. Em dikarin bibêjin ku ev erdnîgariya ku bihişt mirovan e ku Dehaq jî dixwazin bikin dogehên mirovan; di rûhê wî de berxwedanî

heye. Dema mirov li çîroka Îbrahîm jî temaşê dike heman tişt heye. Dîsa dixwazin Îbrahîm bi agir bişewitînin lê ava ku derdikeve paqij dike wateya wî pir cûda ye. Milê xwe yê felsefîk heye, milê xwe yê bawermendî heye dîsa baweriyên xwe yê di milê rûhî de heye. Dehaqên wê serdemê jî Nemrûd bûn.

Newrozê li serê çiyayên Kurdîstanê
geş dibe

Herikbariya dîrokê ya ku heta roja me ya îro hatiye, bi berxwedaniya ku îro li çar perçê Kurdîstanê dimeşe û ji bo mirovahiyê bûye hêviyekî nû, bûye hêviya jiyanê ku gel bikaribin xwe lê bigrin, bi taybet gelê bindest li ber ronahiya vê têkoşînê, li ber berxwedaniya wî, li ber jiyana bi ramanên azadiyê hatiye hûnandin ku bikaribin xwe rêxistin bikin pêla berxwedaniyê her diçe bilind dibe. Wekî ku me gotibû Dehaqê di dîrokê de û yê niha qet ferqa xwe nîne. Me vê yekê carekî din di şexsê êrişa ku li ser Garê hatî kirin de dît. Ji bo bikaribin Newrozê li gelê Kurd tarî bikin, ji bo agirê Newrozê ku li serê çiyayên Kurdîstanê geş dibe bitemirînin û sersala Kurdan ya ku bi Newrozê re dikevin yekî ya nû dixestin bi operasyona Garê vala derbixin, tûne bikin. Lê çawa ku her demê Dehaq he-

bin lê kêleka wê herdemê Kawayên hemdemî jî hene. Kawayên me yên hemdemî jî ya di operasyona Garê de keç û xortên Kurdîstanê ne. Çerxa faşizma ku niha li serê hemû cîhanê bûye bela ya AKP- MHP xirab bû. Perçeyekî mezin ya Dehaqên vî demê jî Kurdên xwe firoş ku ji çanda xwe dûr ketiye, bûye xwînmiyê gelê xwe. Heviyên AKP- MHP jî bi vana ve girêdayî bû.

Mirov dikare bibêje berxwedaniya Heval Şoreş û hemû hevalên wê derê berxwedaniya Kawayê Hemdemî ye. Em jî deyndarên berxwedaniya wan in. Dixwestin faşizma ku di asta herî jor de pêş ketibû di hemû qanan de nîşan bidin û Kawayê Hemdemî tûne bikin. Lê bersiva ku li Garê hat dayîn ji ruhê dîrokê ne qût e. Ango ji pêvajoya ku em tê de jiyân dikin ne qût e. Bi taybet jî wekî Têkoşîna Azadiyê ya ku niha bi cîhanî bûye, gerdûnî bûye bi hemleya “Dem Dema Azadiyê ye” re, bersiv dan Dehaqan. Fikrê Rêber APO gerdûnî bûye. Berxwedaniya Rêber APO ya ku di zindana Îmrîliyê de li dijî dijmin di her kêliyê de dimeşîne; wekî derba Kawayê Hesinkar yê ku li Dehaqan daye ye. Tû ferqa xwe nîn e. Dehaqên serdemê faşizma AKP- MHP ‘ye û Kawayê serdemê jî Rêber APO ye. Niha cîhan hemû xwe li ber fikrê Rêber APO ronî dikin. Ji ber vê tecrî-

da li ser Serokatî qebûl nakin, ji bo vê jî bi operasyona Garê re armanca wan ew bû ku bibêjin “êdî ev tevger nikare xwe komî ser hev û din bike”. Lê bi saya gerîlayên APOYî yê Kawayê Hemdem ev xwestek û daxwaza faşîzmê têk çû û gotin di cih de be bû sedema hilweşandina desthilatdariya wan. Li hemberî qirkirin û faşîzmê, jiyanekî nû wê biafire

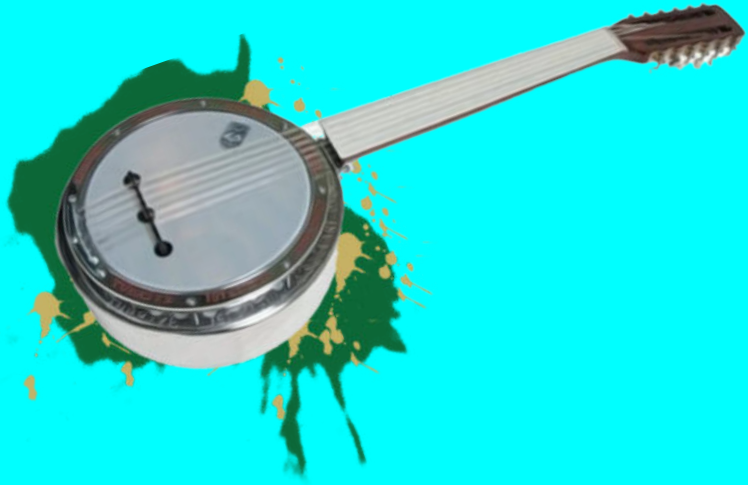
Bê gûman berxwedanî ne ev tenê ye. Berxwedaniya jinên Kurd, niha ji bo jinên cîhanê cîhê îlhamê ne. Dîsa bi vê re girêdayî berxwedaniya Rêber APO ya li zindana Îmraliyê, zindanên dewleta Tirk de ku niha bi hezaran hevalên me astekî herî jor de li berxwe didin, berxwedaniya Rojavayê Kurdîstanê ev yek hemû wate, raman û jiyanekî nû de ne. Berxwedaniya Garê herikandina berxwedaniya Heftenîn û her çar perçê Kurdîstanê de ye. Hem di warê civakî de hem jî di warê jiyanî de. Dehaqên serdemê di Rojhilata Navîn de jiyanê ji gel re kirine wekî dogehê. Yê ku herî zêde dikevin ber qirkirina vê çerxa qirkirinê jin in, zarok in, ciwan in. Yê ku li hemberî vê derdikeve, laşê xwe dike çeper, jiyanê xwe ya takekesî nafikre, ji bo gelê xwe difikre, ji bo bikaribe jiyanekî hevbeş were avakirin têkoşîn dike. Bi Newroza îsal ango

Newroza 2633’în de em dikevin serdemekî nû de. Li hemberî qirkirin û faşîzmê, jiyanekî nû wê biafire. Ji ber wê em dikarin bibêjin ku Newroza îsal, ne tenê em li serê çiyayekî agirekî pêbixin, êdî di rûh û mêjiyê mirovan de agirê ronahiyê pê bixin. Ji bo ku ev tarîtiya heyî xelas bibe. Li ser erdnîgariya wekî bihiştê ya Rojhilatanavîn de pêwîstî ronekbûnekî bivî rengî heye. Ronesansa sedsala 21’emîn ramanê Rêber APO ya ku mirovatiyê ronî kiriye û navnîşaneya Kawayê Hemdemî dike, Newrozekî nû bi serkeftina Garê berxwedaniya bi rûmet ku hatiye meşandin tacîdar bikin. Rê û resantîya dîroka xwe derxistina ser rûçikê erdê û geşbûna Newrozê pîrozkirin di milê Têkoşîna Azadiyê jî bi taybet wekî jin, gelek girînge. Ji ber ku herî zêde berxwedaniyê di hemû kolanan de; di deşt û zozanan de, kolanên cîhanê hemûyan de bilind dike yek jî jina Kurd e. Li ser vê esasê Newroza 2633’în li hemû azadixwazan û mîmarê azadiyê Rêber APO, li hemû dîlên azadiyê, dilê her kesekî ku ji bo azadiyê lê dide û têdikoşin em pîroz dikin.

ÇEND ENSTRUM

Cûmbûş; Ji ber çanda şevên rêz û seyranê, hin hunermendên muzîka kevneşopî ev amûr bi kar anîne.

Def (erbane-arbana); Du cure hene: Ya yekem amûrek bi şiklê bender (wek guhertoya mezin a tembûrê) ye ku li ser defê wê zencîrên girover hene. Ya duyemîn jî ya ku pir tê bikaranîn e; Amûreke bi şiklê bender e, bi zencîrên ku ji zengilên dorê pêk tên, bi palika wê ve girêdayî ye. Bi taybetî di ayînên zikir û dengbêjan de tê bikaranîn.

Qirnata (klarnet); Bi piranî li derdora Dêrsim, Elezîzê tê dîtin. Bi gelemperî, celebê ji metal tê bikar anîn, ne celebê ji dar. Di navbera berrî û zurna de bi dengêkî şikestî tê lêxistin.

ANÊN KURDÎ

*“Anlaşılmak zorunda değil aşkımız
Keko...*

*Anlayamazlar da zaten
Kendine aşık,
Benliğine ve bencilliğine aşık olanlar.
Tanrı hizmetkârı yüzsüzlere,
Anlatmak zorunda değiliz
Keko...*

*Her zerreciğinde yaşamın
Yeniden, yeniden buluşacağız
Hep seveceğiz,
İnadına seveceğiz.
Anlamayı versinler,
Kerem ile Asli'yi geçeceğiz
Aşkımızda...*

*Işık zerrecikleri olacağız
Su damlacıkları olacağız
Ve
Buluşacağız”*

Ş. Şiyar DENİZ

GELOS TU DIZANI?

Hunermendê Kurd Mihemed Şêxo kengî çû koça xwe ya dawî?

- A) 8'ê Adarê 1981 B) 9'ê Adarê 1989 C) 9'ê Adarê 1981
D) 8'ê Adarê 1989

Gora Nûrî Dêrsimî li kîjan bajarê Kurdistanê ye?

- A) Dersîm B) Sêwas C) Qamişlo D) Efrîn

Cara Үekem slogana "Bijî Serok Apo" li ku derê hate avetin?

- A) Elmanya B) Fransa C) Belçika D) Swîsre

Strana "Lenîn Rabû Em Rizgar Bun" kî gotiye?

- A) Sûsîka Simo B) Zadiîna Şekir C) Karapetê Xaço D) Bêmalê Keko

JIN
JIYAN
AZADI

SEPRBIXE
AZADI